

schammer.

Het blad van

stof,

OVER katoen, bont
& MEER

KUNST

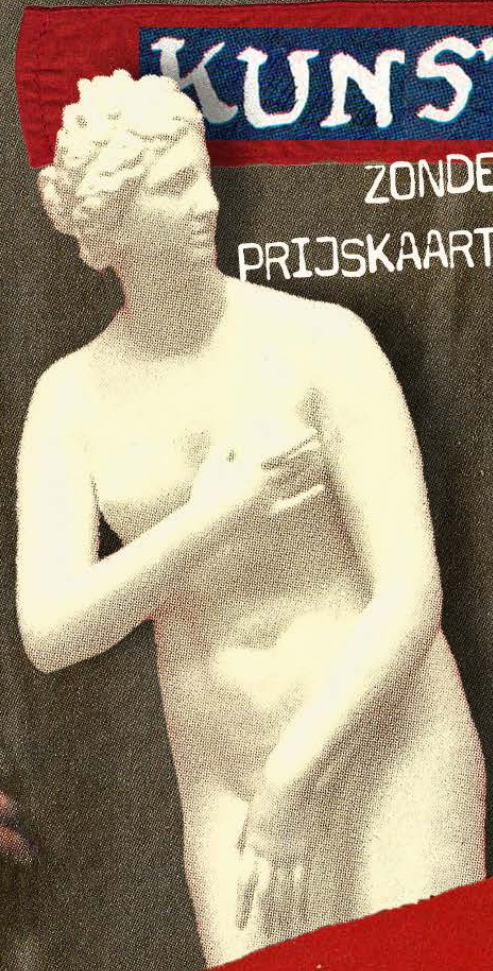
ZONDER
PRIJSCAARTJE

DE
Haver

MELK

elite

IN GENT

Oplage
3000 exemplaren op papier

Verschijnt driewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever
Tailah Baert
Hoveniersberg 24, 9000
Gent

Druk
Graphius Gent
Traktaatweg 8
9041 Gent

Hoofdredacteur
Tailah Baert

Chef Cultuur
Emilie De Winne

Algemeen Coördinator
Kernredactie

Chef Wetenschap
Lune Schollaert

Chef Reclame & PR
Henri Ponnet

Chef Lay-out
Tailah Baert

Chef Sociale Media & PR
Joren Stox

Chef IT
Kernredactie

Chefs Maatschappij & Opinie
Tina Morthier & Jasper Mouton

Chef Eindredactie
Yana Rosé

Chef Universiteit
Joppe Frans

Chef Beeld
Sara Schelstraete

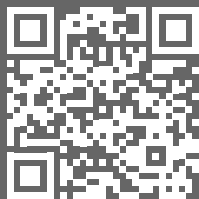
Redacteur
Louise "borstmelk" De Meyer, Rune Stiens, Joppe "chocomelk" Frans, Jakob "rijstmelk" De Smaele, Emma "amandelmelk" Juxon-Smith, Leone Mattheus, Joren Stox, Tina "erwtmelk" Morthier, Nina "Fristi" Vandezande, Nina "koffie verkeerd" De Neve, Emilie De Winne, Ophélie De Winter, Sara Schelstraete, Ada Art, Yara Moussa, Jasper Mouton, Bavo Bobelijan

Medewerker
Sarah Van Crombruggen, Maria Mihut, Erdal Yayla, Roosje "kokosmelk" Visschedijk, Sophie Marina "havermelk" Dosal Dierssen, Leonie De Decker, Yentel Goubert, Lies "Plopmelk", Alexandra "geitenmelk" Baars

Beeld
Eline Jaspers, Sophie Marina Dosal Dierssen, Joppe Frans, Yanne "yoghurt" De Frenne, Samuel Bocken, Sara Schelstraete, Ibe braeckman, Lune Schollaert, Alexandra Baars, Bavo Bobelijan, Emma Juxon-Smith, Ada Art

Eindredactie
★ Joren Stox, Rex "volle melk" Verdonck, Samuel Bocken, Henri "magere melk" Spriet, Nina De Neve, Robin "halfvolle of halflege melk", Yanne De Frenne, Sarah Van Crombruggen, Lies Pardon, Leone Mattheus, Emilie Meese, Eline Jaspers, Alexandra Baars, Anais Vanassche, Tailah Baert, Louise de Meyer, Lune Schollaert, Joppe Frans, Sara Schelstraete, Yentel Goubert, Sophie Marina Dosal Dierssen, Nina Vandezande, Emma Juxon-Smith, Emilie De Winne, Yana "gecondenseerde melk" Rosé

Cover
Sara Schelstraete

CHECK ONZE WEBSITE!

Gent is de arrogantste stad van Vlaanderen

DOOR TAILAH BAERT

"We bevinden ons in het jaar 2025 na Christus. Heel Vlaanderen is bezet door dwazen... Heel Vlaanderen? Nee! Een door progressieven bewoond dorpje blijft moedig weerstand bieden aan de overheersers."

Gentenaren stellen zich graag voor als de **Asterix** en **Obelix** van Vlaanderen. De arrogantie spat er helaas van af. Ik heb het gezegd en neem mijn woorden niet terug. Antwerpen mag de wisselbeker doorgeven.

Het is absoluut geen toeval dat 'Gent' in 'gentrificatie' zit. Deze stad is niet voor iedereen. Het is

nochtans niet moeilijk om een echte Gentenaar te worden. Je moet enkel de knaken hebben om je hier na je studies te vestigen met behulp van papa's spaarpotje. Daarnaast moet je je weerhouden van enige kritiek op de progressieve dogma's. Hou je in het gareel, en de 'echte' Gentenaren zullen je met open armen ontvangen. Want 'Gent is licht'. Makkelijk gezegd vanuit je nieuwbouwflat met overvloedige lichtinval door de driedubbele beglazing.

Andere politieke meningen worden evenzeer warm onthaald. Warm onthaald als in: ze gooien je op de brandstapel. De belangrijkste oppositieleider wordt stevast op kinderachtige wijze **'Trammeleen'** genoemd. Het

zijn toestanden die je tegenkomt op de speelplaats van een lagere school. 'Meester, hij heeft dit gezegd! Boehoe!' Gent zou zichzelf het liefst uitroepen tot stadstaat, met een hoge muur eromheen zodat er geen contaminatie kan plaatsvinden met de rest van Vlaanderen. Zoals **Zjef Vanuytsel** zong: "En dan zweer je voortaan voor niemand je wil nog te buigen. Je maakt je eigen wereld, je eigen nest."

“

Gent zou zichzelf het liefst uitroepen tot stadstaat

De haveremelkelites die de binnenstad overspoelen steigeren al bij deze edito. Wie zijn ze? Wat drijft hen? Je leest het op blz. 16! Gent was niet altijd zo. Ooit bloei-

de er een textielindustrie en was het armoe troef voor de Gentenaren. Het zou hen een worst geweest zijn welke melk er in de koffie zat. Op blz. 24 kan je over Gent textielstad lezen. Voor wie niet meer kan wedijveren met de prijzen in de koffiebars, is er gelukkig nog kunst die gratis te bezichtigen valt. Daarvoor moet je naar blz. 36. Tot slot moet ook de UGent omgaan met het feit dat ze omgeven is door andere meningen. In een onzekere wereld probeert de universiteit haar weg te vinden. Ga naar blz. 12 voor meer.

SPQG

Tailah, hoofdredacteur *Schamper*

ONDERWIJS

- Opinie 5.
- De nalatenschap van Rik Van de Walle 6.
- Interview RvB-stuvers 8.
- Nieuwsoverzicht februari en maart 8.
- De UGent in een onzekere wereld 12.

MAATSCHAPPIJ

- Open Boek met fietsprofessor 14.
- De Havermelките in Gent 16.
- De Vlaamse beweging in Gent 18.
- Spelletjespagina 19.

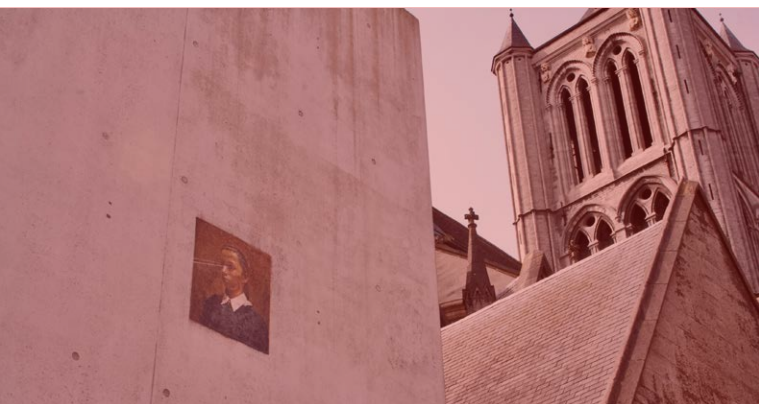
WETENSCHAP

- Het dagboek van een afgedankt T-shirt 22.
- Textiel in Gent: Jacob van Partyvelde 24.
- Bont: van noodzaak naar luxe 25.
- De katoenindustrie uitgepluisd 26.
- De kleren maken de man/vrouw/x 28.

CULTUUR

- KotKultuur: kruiden op kot 30.
- Kultuurkort: 'September 5' 31.
- Schoonheidsidealen 32.
- Ode aan kinderfilms (voor volwassenen) 34.
- Student in Gent maakt muziek 35.
- Kunst zonder kost 36.

SATIRE

- Fanfic: love in het rectoraat 38.
- Strip // Fakebook 39.

 UFO
Sint-Pietersnieuwstraat 33

 Deuren: 19u00
Start: 20u00

RECTORDEBAT

woensdag 23 april

Dit jaar wordt er een nieuwe rector gekozen aan de UGent. Omdat studenten hier een belangrijke stem in hebben, willen we hen zo goed mogelijk informeren over de kandidaten. Daarom gaan **Rik Van de Walle** en **Petra De Sutter** in debat! Dit debat, georganiseerd door de Gentse Studentenraad en Schamper, gaat door op **23 april** om **20 uur** in het UFO!

Na het debat kan er gezellig nagepraat worden op onze receptie. De deuren openen om 19u. De inkom is gratis maar om aanwezigheden te kunnen inschatten, vragen we om je in te schrijven via onderstaande link. Rugzakken zijn niet toegelaten op het evenement. Heb je vragen over de toegankelijkheid van het evenement? Stuur dan een mailtje naar participatie@gentsestudentenraad.be. Hopelijk tot dan!

Gepresenteerd door

Schamper x

De UGent is geen veilige omgeving

DOOR JOSEPHINE-CHARLOTTE LEYMAN

'De UGent is een veilige omgeving'. Deze stelling moesten studenten, opgelegd door de rector, verdedigen in een speech op de opening van het academiejaar.

De studenten hadden andere voorstellen gedaan, maar de rector drong aan op deze stelling. Daar moet ik nu weer aan denken, terwijl ik een VRT-artikel lees waarin staat dat de prof die jarenlang studenten en medewerkers teisterde, enkel maar wat trapjes lager wordt gezet.

Het is niet de eerste keer dat ik eraan terugdenk. Op een frisse ochtend in november hoor ik deze woorden van een medestudent: "Ben je al in blok B geweest? Het plafond is ingestort." Het gaat om het plafond van het gelijkvloers, het puin is intussen opgestapeld in zakken, maar er ligt nog overal water. Niet enkel blok B is een probleem, een rondleiding voor internationale studenten eindigt in het relatief nieuwe, moderne blok E ... met wel tien emmers aan de inkom om het water dat door het plafond sijpelt op te vangen.

Uiteraard is er nog de zeer goed beschermde mentale gezondheid van de studenten aan de UGent. De hardwerkende psychologen, waar je na een halfuur 'mhmm' zelf met een oplossing moet komen. Dat of ze stellen voor of je niet gewoon 'wat minder' kunt doen. Een bijzonder statuut wordt niet gegeven, je hebt namelijk nog een tweede ouder, dus zoveel werk kan je dan toch niet hebben thuis.

Ook doctoraatsstudenten bezwijken onder de stress: een kwart heeft slaapproblemen en een vijfde heeft lichamelijke klachten. De vakantie die ze krijgen, durven ze vaak niet opnemen. "Dan kom ik niet rond met mijn werk", klinkt het.

Een kwart van de medewerkers krijgt te maken met grensoverschrijdend gedrag. Een creepy prof die naar de borsten van meisjes staart? Studenten geven aan elkaar door om op te letten, meldingen halen namelijk niets uit. Iedereen weet, een prof ontslaan is praktisch onmogelijk. Om een medewerker te ontslaan is er niet eens een tuchtprocedure nodig, maar een prof? Zelfs met drie aantijgingen krijgen we ze niet buiten.

De UGent zegt wel dat ze maatregelen neemt om het beter te doen, maar hier bij ons op de werk- en studievloer merken we

er toch nog niet veel van. Vanwaar dan het idee om uit te pakken met een zogenaamde 'veilige omgeving'? Voor wie dan wel? Als kers op de taart werd tijdens de stoet de studentenfanfare als levend schild gebruikt voor professoren en co. Achter de linies van studenten en medewerkers kan ik mij wel inbeelden dat je je veilig voelt.

“
"Ben je al in Blok B geweest? Het plafond is ingestort"

Visionair of Riktator?

DOOR MARIA MIHUT, RUNE STIENS & JOPPE FRANS // BEELD: YANNE DE FRENNE

Rik Van de Walle wil gaan voor een derde termijn als rector. Het is dus het uitgelezen moment om eens terug te blikken op het verleden en de balans op te maken. Hoe ziet de stempel eruit die hij op de UGent heeft gedrukt?

Zijn eerste rectorverkiezingen in 2017 verliepen moeizaam – het werd een lange en ingewikkelde kiesstrijd aan de UGent. Pas in de negende stemronde werd **Van de Walle** verkozen als rector, samen met vicerector **Mieke Van Herreweghe**. Met de verkiezing kwam een einde aan de langste rectorverkiezing uit de UGent-geschiedenis. Vanaf 1 oktober 2017 trad het duo officieel aan.

RIK VAN DE WALLE ALS BETROUWBARE PARTNER EN WERELDBURGER

Hij begon zijn eerste ambtstermijn als rector van de UGent met een focus op innovatie en samenwerking. Hij sloot een strategisch part-

nerschap met Proximus om onderzoek te stimuleren en de kloof tussen de academische wereld en industrie te verkleinen. In 2018 investeerde hij 16 miljoen euro in de renovatie van laboratoria in Kortrijk en nieuwe opleidingen, terwijl de UGent opklom naar de 62ste plaats op de Shanghai Ranking.

Van de Walle maakte zich ook verdienstelijk met het versterken van de onderzoekspositie van de universiteit, onder andere door een startbudget voor nieuwe professoren in te

voeren.

Als rector zette Van de Walle ook veel in op internationalisering. Zo ging hij banden aan met verschillende Amerikaanse Ivy League-universiteiten en zette hij volop in op de UGent Global Campus in Zuid-Korea.

Veel leden van het zelfstandig academisch personeel konden deze initiatieven wel smaken: het zou volgens hen voor meer opportuniteiten gezorgd hebben om grote onderzoeksprojecten binnen te halen. Aan de andere kant kan je de vraag stellen of deze focus op internationalisering de UGent niet te veel afleidt van haar onderwijs-

taken in Vlaanderen.

RIK VAN DE WALLE ALS CRISIS-MANAGER EN RIKTATOR

Rik Van de Walle zijn rectorerschap wordt ook onmiskenbaar gekenmerkt door tal van crises, bijvoorbeeld tijdens de coronapandemie. De UGent ging hierbij vaak een stapje verder dan de opgelegde maatregelen van de overheid, wat niet altijd in goede aarde viel bij de studenten. Dit deed de UGent volgens de rector omdat "we ons beleid uitstippelen op basis van kennis, feiten, data en wetenschappelijk inzicht".

Als we de rectorverkiezingen van 2021 als graadmeter mogen nemen voor het coronabeleid van Van de Walle, ziet het er naar uit dat

“

Als rector zette Van de Walle veel in op internationalisering

de rector toch een vrij groot deel van het personeel en proffen heeft kunnen overtuigen. Enkel het aandeel studenten dat nog voor de rector wou stemmen daalde aanzienlijk tegenover 2017. Vooral het mentaal welzijn van studenten zou volgens sommigen te veel genegeerd zijn door de rector.

Hoewel de coronacrisis na een tijd weer verdween, duurde het niet lang voor er een volgende crisis aankwam. Onder meer door een structurele onderfinanciering vanuit de overheid en inflatie werd het steeds moeilijker voor de UGent om de stijgende energieprijzen te betalen. Hierdoor moest de UGent besparen. De besparingsmaatregelen kwamen er volgens de vakbonden op een autoritaire wijze. Van de Walle zou te weinig samenzitten met de vakbonden en het personeel. Ook studenten waren niet tevreden met de stijgende prijzen in de studentenresto's en homes. Er werd regelmatig geïntercedieerd tegen de verschillende besparingsmaatregelen, van de stijgende prijs van de Brugspaghetti tot een mogelijke afschaffing van de Green Office.

Hoewel de rector vaak het doelwit was van deze protesten, kaartte hij vaak zelf aan dat deze besparingen nodig waren omdat de Vlaamse regering haar beloftes inzake financiering niet nakwam. Op 23 oktober 2023 ging hij dan ook met de vakbonden en studenten mee protesteren in Brussel tegen deze onderfinanciering, dezelfde vakbonden en studenten die soms tegen hem protesteerden in Gent. Tijdens het openingscollege politicologie van 2023 ging hij zelfs kort in debat met de partijvoorzitters, wat leidde tot een confrontatie met **Tom Van Grieken**.

DE 'C' IN UGENT STAAT VOOR COMMUNICATIE

De rest van zijn rectorship

“ Vooral het mentaal welzijn van studenten zou volgens sommigen te veel genegeerd zijn door de rector

werd overschaduwde door de oorlog in Palestina, die nog steeds de gemoederen beroert aan de UGent. Israëlische wangedaden in de Gazastrook gaven een krachtige impuls aan de eisen van de pro-Palestijnse bewegingen, die wilden dat de UGent zich terugtrok uit academische samenwerkingsverbanden

den met Israëlische instellingen. Van de Walle bleek daar niet zo happig naar. Een dieptepunt in de verstandhoudingen tussen studenten en het rectoraat volgde, wat uiteindelijk uitmondde in de bezetting van het UFO.

De moeizame onderhandelingen met de activisten liepen herhaaldelijk vast, maar het rectoraat beloofde wel dat het

de banden gedeeltelijk zou verbreken met enkele Israëlische universiteiten. Daarmee was de kous nog niet af. Lang niet alle eisen waren ingewilligd, en het rectoraat verloor langzaam zijn geduld. Meermaals zocht Van de Walle zijn gelijk in de rechtbank, maar die leek hem niet zo gunstig gezind. Het Hof van Beroep ging uiteindelijk toch mee in zijn verhaal, en de activisten moesten in juni 2024 noodgedwongen de bezetting staken, maar Van de Walle zette wel de eerste stappen om de banden met Israël (op z'n minst gedeeltelijk) te verbreken.

Hoewel deze crises soms inhoudelijk redelijk ver van elkaar stonden, was er wel een rode draad in de kritiek: Van de Walle communiceerde te weinig. Het was vaak niet duidelijk waarom bepaalde beslissingen wel of niet genomen werden. De UGent is daarom volgens sommigen minder transparant geworden toen Van de Walle rector was.

"We geven veel kritiek op de UGent, maar we n

Hadewig Claeys, Basile Peeters en Lou-Wilson van Pellicom zijn sinds vorig jaar studentenvertegenwoordigers in de Raad van Bestuur. Hoe denken onze stuvers over het reilen en zeilen aan de UGent?

De huidige rector, Rik Van de Walle, heeft de afgelopen jaren veel kritiek uit verschillende hoeken gekregen. Hoe kijken jullie naar hem?

Hadewig Claeys: "Als studentenvertegenwoordiger ben ik al veel met Rik in contact gekomen en ik heb deze contacten altijd als posi-

“

"Wij gaan als studenten nog altijd hard moeten vechten om onze belangen te verdedigen"
- Basile Peeters

tief ervaren. In mijn periode als studentenvertegenwoordiger lijkt zijn kijk op studentenverenigingen en zijn inzet om erbij betrokken te zijn wel verbeterd."

"Onze meningen kunnen soms verschillen, maar je merkt wel dat hij aandacht heeft voor de stem van de student. Maar omdat hij de hoogste functie heeft, krijgt hij vaak kritiek over beslissingen die door een grotere groep zijn gemaakt."

Basile Peeters: "Ik vind dat de rector veel terechte kritiek heeft gekregen, zoals voor zijn zwakke aanpak rond grensoverschrijdend gedrag of voor de manier waarop tijdens zijn mandaat heel weinig naar studenten werd omgekeken.

Toch denk ik niet dat een nieuwe rector zomaar alles gaat oplossen voor ons. Wij gaan als studenten nog altijd hard moeten vechten om onze belangen te verdedigen, wie er nu ook rector is."

Is hij overhated?

Hadewig: "Het is menselijk om direct de hoogste persoon verantwoordelijk te houden. We geven veel kritiek op de UGent, maar we mogen soms ook trots zijn op onze universiteit. Ik ga natuurlijk wel akkoord dat er over bepaalde kwesties luidop moet nagedacht worden, maar de kritiek op Rik Van de Walle als persoon vind ik soms wat te ver gaan."

Sommige studentenbewegingen, zoals End Fossil Gent, eisen meer inspraak. Jullie hebben vanuit jullie positie als studentenvertegenwoordigers een interne functie. Wat is volgens jullie de impact van studenten die extern invloed uitoefenen?

Hadewig: "Beiden zijn nodig. Het is heel belangrijk om stemmen te hebben die durven protesteren. Aan de andere kant is het ook een troef dat we de interne kijk hebben. Het is de combinatie van zowel de interne als externe kijk die ons verder helpt."

Lou-Wilson van Pellicom: "Het is positief dat deze protestbewegingen bestaan. Ze zetten op een

goede manier druk via andere kanalen en spelen een belangrijke rol in het maatschappelijk debat. Tegelijkertijd verwelkomen we hen ook graag aan tafel om samen hun ideeën in werkelijkheid om te zetten."

Basile: "Zeker positief. In oktober 2023 is de Gentse Studentenraad mee gaan betogen voor meer middelen voor het hoger onderwijs. Dat heeft de UGent meteen zes miljoen euro extra subsidies opgeleverd. Als we willen dat de UGent of de overheid naar de studenten luisteren, dan moeten we meer doen dan enkel overleggen."

"Ik heb genoeg gezien dat de UGent vaak pas in gang schiet wanneer er genoeg media-aandacht komt of wanneer studenten ergens tegen betogen. Ik geloof

“

"Van alle Vlaamse universiteiten is de UGent een koploper op vlak van mensenrechtenbeleid"
- Hadewig Claeys

niet dat de universiteit naar ons gaat luisteren door enkel te overleggen. Ik vind het dus heel goed dat die organisaties dat doen, en ik denk dat studentenvertegenwoordigers ook niet bang moeten zijn om af en toe op straat te komen."

mogen soms ook trots zijn op onze universiteit"

DOOR JOPPE FRANS & SARAH VAN CROMBRUGGEN // BEELD: HILDE CHRISTIAENS

case-by-case benadering gebruikt: de Commissie Mensenrechtenbeleid en Dual Use Onderzoek bepaalt voor elke Israëlische instelling welke banden problematisch zijn en welke niet. Elke band heeft ook zijn eigen complexiteiten: vaak zijn er meerdere onderzoekers betrokken of zijn er contractuele verplichtingen. Ik weet niet of een nieuwe rector dit proces zou kunnen versnellen."

Basile: "Een nieuwe rector kan evenveel doen als de huidige rector. Wie de rector is in oktober volgend jaar, gaat vooral hun invloed moeten gebruiken om druk te zetten op onze regering, Europese Commissie en op andere universiteiten om de banden met Israël te knippen. Misschien is met een andere kandidaat een volledige academische boycot zelfs wel bespreekbaar."

In jullie memorandum wordt er gesproken over een consistent mensenrechtenbeleid. Is dat al vaak gepasseerd op de agenda?

Lou-Wilson: "Twee keer op de agenda van de Raad van Bestuur, waarbij we vooral updates kregen over de stand van zaken. In gesprekken die we daarbuiten voeren met decanen en andere actoren is er ook veel begrip voor de kritische vragen hierrond."

Denken jullie dat de UGent al alles doet wat mogelijk is om dat mensenrechtenbeleid te ondersteunen?

Hadewig: "Van alle Vlaamse universiteiten is de UGent vaak de koploper als het over dit soort zaken gaat. Ik ben van mening dat dit nu ook het geval is. De universiteit bekijkt nu alle mogelijke problemati-

sche banden case-by-case en gaat hier zorgvuldig mee om."

Basile: "Het klopt dat de UGent meer doet dan de andere Vlaamse universiteiten. Dat komt in de eerste plaats omdat studenten en personeel daar anderhalf jaar actie voor hebben gevoerd. Ik blijf ook wel kritisch: het heeft maanden geduurd voor de UGent in actie is geschoten. De universiteit start trouwens nog steeds nieuwe samenwerkingen met Israëlische bedrijven, terwijl het personeel en de studenten om een volledige boycot vragen."

De rectorverkiezingen zitten eraan te komen. Denken jullie dat die invloed gaan hebben op dat mensenrechtenbeleid?

Lou-Wilson: "Dat is moeilijk te zeggen. Er wordt momenteel een

Via Stuvercentraal op Instagram en TikTok kan je als student de studentenvertegenwoordigers in de Raad van Bestuur contacteren.

NIEUWSOVERZICHT FEBRUARI EN MAART: Israël, eugenetica en grens- overschrijdend gedrag

DOOR LOUISE DE MEYER & SARAH VAN CROMBRUGGEN
BEELD: CHRISTOPHE VANDER EECKEN & HILDE CHRISTIAENS

Ook tijdens het begin van het tweede semester stond de UGent niet stil. Wat zijn de grootste nieuwtjes van maart?

DE UGENT EN ISRAËL: WAT NU?

Rector **Rik Van de Walle** verzond op 3 maart een mail naar de studenten over de stopzetting van de banden tussen de UGent en Israël. Het verslag bestaat uit drie delen: behaalde resultaten, volgende stappen richting boycot en mogelijke nieuwe samenwerkingen. Hij verduidelijkt allereerst dat een samenwerking enkel wordt stopgezet als het betrokken Israëlische bedrijf of instituut als geheel mensenrechten schendt. Daarnaast stelt de UGent zich kritisch op over

“

Twee andere
samenwerkingen
hebben groen licht
gekregen

de deelname van Israël aan het Horizon Project van de Europese Commissie.

Er is één nieuwe samenwerkingsovereenkomst getekend met een Israëlisch bedrijf binnen het Horizon Project. Twee andere samenwerkingen hebben groen licht gekregen van de Commissie Mensenrechten en Dual Use Onderzoek, het orgaan van de UGent dat organisaties beoordeelt op mensenrechtenschendingen. Dit gebeurt op basis van VN-principes over mensenrechten en aanbevelingen van de Vlaamse Interuniversitaire Raad.

RASSENTHEORIEËN AAN DE UGENT

Begin maart publiceerde *Apache*, een progressief blad voor onderzoeksjournalistiek, een artikel over rassentheorieën aan de UGent.

Het stuk behandelt het onderzoeksproject 'Het geboorte probleem van het liberalisme' van professor **Bouke de Vries**. Hij is lid van de onderzoeksgroep Ethiek, Recht en Politiek binnen de faculteit Wijsbegeerte en Moraal-

wetenschappen en is medelesgever van het vak Politieke Filosofie in de bacheloropleidingen Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen (eerste bachelor) en Politieke Wetenschappen (tweede bachelor).

Eugenetica draait allereerst in essentie om het aanpassen en verbeteren van de genetische samenstelling van een groep of een deel van de bevolking. Sinds het naziregime en het pseudowetenschappelijke onderzoek naar het arische ras draagt dit domein een zware negatieve connotatie. Het onderzoeksproject bevat bronnen die eugenetische theorieën steunen, zoals **Michael Woodley** en **Craig Willy**.

Craig Willy is bovendien aangesteld als vrij doctoraatsonderzoeker aan de UGent en wordt ook in vraag gesteld wegens zijn banden met enkele extreemrechtse organisaties. Hij werd uitgenodigd als expert op een conferentie van het Matthias Corvinus Centre in Brussel en was te gast bij Brussels Signal. Beiden zijn radicaal-rechtse denktanks en nieuwsmedia met connecties met **Viktor Orbán**.

Tot slot ligt de professor onder vuur vanwege een tekst uit de leerstof van het vak Politieke Filosofie: 'Can

Liberalism Last?' van **Jonathan Anomaly**. Omdat dit een filosoof is die over eugenetica schrijft, is er discussie over de vraag of het geschikt is als lesmateriaal.

De sanctie is het resultaat van een tuchtonderzoek dat in 2022 opgestart werd. In dat jaar bracht een Pano-reportage aan het licht dat de universiteit aanhoudend sig-

de met die beslissing en aanhoudende klachten leidden tot de reportage van Pano, waar meer dan twintig doctoraatsstudenten getuigden over het wangedrag van de professor. De UGent startte een tuchtprocedure op. De man kreeg ook meteen een (betaalde) schorsing en campusverbod.

Het resultaat daarvan werd nu dus door rector Van de Walle bekendgemaakt. De professor is volgens de tuchtraad schuldig over de hele lijn. De universiteit verlaagt zijn graad van gewoon hoogleraar naar docent, wat ook een loonsverlaging inhoudt. Medewerkers van de faculteit reageren teleurgesteld. Zij vinden dat de universiteit zwaarder zou moeten optreden. Volgens hen geeft de UGent nu het signaal dat professoren alles mogen. Ook rector Rik Van de Walle vindt dat de man strenger gestraft moet worden. Hij wil het campusverbod verlengen. De juristen van de UGent zullen de zaak verder bekijken en het volledige tuchtdossier wordt bij het parket ingediend. Er kan dus nog een rechtszaak tegen de prof volgen.

“
Er kan nog een rechtszaak tegen de prof volgen

SANCTIE VOOR PROFESSOR NA TUCHTONDERZOEK

De professor van de faculteit bio-ingenieurswetenschappen die al ruim vijftien jaar van grensoverschrijdend gedrag wordt beschuldigd, krijgt een sanctie van de universitaire tuchtraad. Zijn graad wordt verlaagd van gewoon hoogleraar, de hoogste graad, naar de laagste graad: docent. Dat vinden medewerkers, maar ook rector Van de Walle, een te lichte straf.

nalen kreeg over machtsmisbruik door de prof. De eerste klachten zouden al vóór 2010 ingediend zijn. Er kwamen tientallen meldingen over pesterijen, intimidatie, wetenschappelijke fraude en financieel wangedrag binnen. De man zou bijvoorbeeld bedreigd hebben de financiering van doctoraatsstudenten stop te zetten om hen te pesten. Hij zou onderzoeksresultaten aangepast hebben om zijn eigen aanzien te verhogen. Ook zou hij zich verrijkt hebben op kosten van de UGent door persoonlijke uitgaven in te geven als onkosten.

Pas in 2019 reageerde de UGent. De man mocht twee jaar lang geen doctoraatsstudenten meer begeleiden en moest zijn uitgaven laten controleren door de vakgroep. In 2021 liepen die sancties al af, en daarbij werd hij in 2020 tot gewoon hoogleraar gepromoveerd. Onvre-

Dit artikel is geschreven vóór de uitgave van het boek 'Academische gezelligheid'. Indien je hier meer over wenst te lezen, ga dan naar www.schamper.ugent.be

De UGent in een onzekere wereld

DOOR ERDAL YAYLA, RUNE STIENS & JAKOB DE SMAELE
BEELD: HILDE CHRISTIAENS & SAMUEL BOCKEN

Het Westen gaat door onzekere tijden in het geopolitieke landschap. Welke standpunten neemt onze alma mater (niet) in over mensenrechten, nu de wereld een geopolitieke aardverschuiving ondergaat?

MENSENRECHTENBELEID UGENT

Mensenrechten laten de universiteit niet koud. In 2017 keurde zij een mensenrechtenbeleid goed, gebaseerd op enkele internationale basisprincipes. De UGent kan zo zowel preventief als reactief optreden tegen samenwerkingen met partners die de mensenrechten (kunnen) schenden. Preventief gebeurt dat via een mensenrechtentoets; de initiatiefnemers van de samenwerking moeten controleren of er "tijdens de activiteiten mensenrechten kunnen geschonden worden", of de "onderzoeksresultaten later kunnen gebruikt worden voor mensenrechtenschendingen", en of de "partner mogelijk betrokken is bij mensenrechtenschendingen". Indien het antwoord op één van deze vragen 'ja' luidt, dan zal de Commissie Mensenrechtenbeleid advies uitbrengen over maatregelen om het risico te beperken. Enkel bij flagrante en ernstige schendingen geldt er een absoluut verbod op samenwerking. De UGent treedt reactief op met een mensenrechtenclausule, indien er zich toch problematische situaties zouden voordoen tijdens de samenwerking.

HUIDIGE STANDPUNTEN

Hoewel in principe elk samenwerkingsverband in aanmerking komt voor con-

trole, heeft de UGent toch enkele "specifieke bezorgdheden". Dat gaat dan over landen zoals Egypte, Iran, Israël, Rusland, Turkije en Wit-Rusland. Evenwel is er geen academische boycot tegen Egypte, maar eerder een veroordeling vanwege de arrestatie van een stu-

“

Waarom hanteert de universiteit ten opzichte van Israël een gedifferentieerd beleid?

dent, nadat die kritiek gaf op de regering. Een Iraanse academicus was hetzelfde lot beschoren en sindsdien verbiedt de UGent academische samenwerkingen met Iraanse partners. De universiteit legt dezelfde sanctie op tegen Turkije, waar president **Erdogan** sinds

jaar en dag de democratie uitholt en de vrije meningsuiting van onder andere academici aan banden legt. Ook samenwerkingen met instellingen in Rusland en partner in crime Wit-Rusland zijn verboden. Beide landen zijn dictaturen die nauw samenwerken in de oorlog tegen Oekraïne.

Verreweg het gevoeligst ligt Israël, waarmee de UGent nog steeds academische banden onderhoudt, ondanks meerdere veroordelingen door het Internationaal Gerechtshof en ettelijke protesten, bezettingen en bekladde rectoraatsgevels. De vraag is dan ook: waarom roept de UGent niet de mensenrechtenclausule in? Het antwoord ligt bij de aard van de samenwerking met Israël: die wordt namelijk geregeld door Horizon Europe, een samenwerkingsproject van de EU, waar Israël vreemd genoeg ook bij betrokken is. Horizon behoort dan ook tot de contracten "waar de UGent geen ruimte heeft om de voorwaarden te onderhandelen". Dergelijke contracten hebben geen mensenrechtenclausule nodig, en de UGent kan dan ook (in principe) niet reactief reageren op schendingen. De universiteit doorloopt nu evenwel een proces waarin ze de academische banden met een selectie aan Israë-

lische instellingen doorknipt. De vraag blijft: waarom hanteert de universiteit ten opzichte van Israël een gedifferentieerd beleid, terwijl Rusland de volle laag krijgt?

WAT ONTBREEKT ER?

De UGent somt zelf wel wat bezorgdheden op, maar er zijn ook landen die de lijst vreemd genoeg niet haalden. Waar is bijvoorbeeld het land China, dat de mensenrechten op dagelijkse basis schendt in Tibet en Xinjiang (de heimat van de Oeigoeren)? Of de Verenigde Staten, waar de New Yorkse Columbia University op de knieën ging voor de eisen van **Trump**? De universiteit moet nu komaf maken met zogenaamd antisemitisme en strenger toezien op protesten. Zo staat een pro-Palestijnse student op het punt gedepORTEERD te worden, en wordt de Midden-Oosterse faculteit strenger gecontroleerd. Dat is een gevaarlijke stap richting autocratie. Bij de Commissie Mensenrechtenbeleid van de UGent zouden dan ook best de alarmbellen afgaan.

“

De UGent kaart expliciet bepaalde landen aan die de mensenrechten schenden

WAT DOEN ANDERE VLAAMSE UNIVERSITEITEN?

Alle Vlaamse universiteiten gebruiken een mensenrechtentoets én controleren hun potentiële partners op mensenrechtenschendingen

gen voor zij een samenwerking aangaan. Dit gebeurt meestal onder een Commissie Mensenrechten of Ethische Commissie. De VUB kent zelfs twee fases: een laagdrempelige evaluatie door het Contactpunt voor Ethiek en Internationale Samenwerking, en, bij oranje licht, nog eens goedkeuring door de Ethische commissie voor duaal gebruik, militair gebruik en misbruik (ECDMM), of de Reflectiegroep voor ethiek en internationale samenwerking. Bij rood licht van het contactpunt is de samenwerking verboden. Ook aan de KUL verloopt het proces in twee fases: een contactpunt beoordeelt risicovolle samenwerkingen en bij twijfel vraagt het ook nog eens advies aan een ethische commissie. De UA werkt met een meldpunt mensenrechten, aan de UHasselt

beoordeelt de Commissie Mensenrechten potentieel gevaarlijke aanvragen.

Veel verschilt het mensenrechtenbeleid dus niet tussen de universiteiten, die meestal de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) als leidraad gebruiken. Dit orgaan heeft een eigen beleid uitgewerkt en formuleert zelf standpunten over problematische landen, zoals Iran. Wat wel verschilt: de UGent kaart expliciet bepaalde landen aan die de mensenrechten schenden, terwijl dit bij de andere universiteiten niet terug te vinden is. Langs de andere kant is dit soms ook overbodig, aangezien de Vlaamse universiteiten de standpunten van het VLIR volgen.

OPEN BOEK "Met de opkomst

INTERVIEW MET MEREDITH GLASER

DOOR ROOSJE VISSCHEDIJK & ERDAL YAYLA

Sinds kort is de UGent een leerstoel rijker: een nieuwe fietsprofessor werd aangesteld om onderzoek te doen over fietsbeleid en fietsgebruik in Vlaanderen. De Amerikaanse Meredith Glaser was de geknipte kandidaat voor deze post.

Hoe bent u bij het thema fietsen terechtgekomen?

"Als Amerikaanse ben ik opgegroeid in een zeer auto-afhankelijk gebied in de buitenwijken van Californië. Van jongs af aan wilde ik altijd onafhankelijk zijn in mijn mobiliteit, maar dit was eigenlijk onmogelijk. Toen ik in 2009 naar Nederland verhuisde, had ik een compleet andere mobiliteitservaring, want hier kan je als gezin leven zonder auto."

Fietste u regelmatig voor u naar Nederland verhuisde?

"Ja, in Davis, de plek waar ik heb gestudeerd, is er een heel progressief fietsnetwerk en een fietsscultuur. Hoewel ik daar een auto had, fietste ik er ook elke dag. In de eerste weken dat ik daar woonde, hoorde ik van de oudere studenten: 'Het eerste wat je doet in Davis is een fiets kopen.'"

Wat voor onderzoek doet u op dit moment?

"Het thema dat ik heb geïntroduceerd vanuit de leerstoel is het idee van *systems of inertia* (weerstandssystemen, *red.*). Om onze mobiliteitssystemen te veranderen moet er gedacht worden in systemen. Het is meer dan mensen gewoon te overtuigen de fiets te nemen, zo makkelijk is het niet. We moeten

“
"Tegen het proces richting een minder auto-afhankelijke maatschappij zal er ongetwijfeld weerstand ontstaan"

niet enkel denken aan het individu, maar aan de intersectionaliteit van de identiteiten van dat individu. Die wordt bepaald door leeftijd, gender, etniciteit etc., waardoor iedere mobiliteitservaring uniek is."

"Daarnaast moeten we kijken naar de samenleving. Tegen het proces richting een minder auto-afhan-

kelijke maatschappij zal er ongetwijfeld weerstand ontstaan. Daar moeten we strategisch mee omgaan. Dat is wat ik bedoel met de *inertia*, een concept uit de natuurkunde. Om verandering mogelijk te maken, moeten we ook kijken naar gemeenschappen, organisaties en instituties. Ik hou mij vooral bezig met het effect dat fietsen heeft op de maatschappij. Zo zorgt een hoog fietsgebruik voor veiligere openbare ruimtes, autonomie voor kinderen en een daling van obesitas in de samenleving. We kunnen de fiets gebruiken om allerlei fenomenen te bestuderen, als een soort lens. Wij noemen dit een *boundary object*, waarmee bijvoorbeeld sociale gewoontes kunnen worden bestudeerd. Ik denk eigenlijk dat het doel niet per se meer fietsen is, maar eerder de uitkomsten van een fietsafhankelijke maatschappij."

Heeft u suggesties voor welke andere maatregelen de stad en de universiteit zouden kunnen toepassen?

"De voormalige schepen van mobiliteit, **Filip Watteeuw**, heeft veel gedurfde inspanningen geleverd om de transitie van Gent te ondersteunen. Ik weet dat er destijds veel spanningen, angst en onzekerheid waren rond het circulatieplan. In de politiek is het erg uitdagend om ieders belangen en ideeën te com-

van e-bikes is de fiets een statussymbool geworden"

bineren. Tegelijkertijd doen politici dit zonder de zekerheid dat hun ideeën zullen werken. Het is dus een erg onzekere omgeving, en gedurfde beslissingen die ingaan tegen de norm roepen vaak angst en weerstand op.

"Ondanks die onzekerheid hebben Filip en zijn team het circulatieplan doorgevoerd en dat is nodig. Als we kijken naar wat het circulatieplan heeft bereikt, zien we dat de verkeersveiligheid is verbeterd en de uitstoot is verminderd. Er is een hele geschiedenis van activisme in Gent, een geschiedenis van de wens om de ruimte voor auto's te verkleinen. Dit laat zien dat vooruitgang boeken betekent dat we echt de rol van de auto moeten in vraag stellen. Ik denk dat de studentengemeenschap en het academisch personeel ook beter ingezet kunnen worden in discussies over mobiliteit en de leefbaarheid van de stad. De UGent heeft ongeveer 50.000 studenten en 15.000 per-

soneelsleden, dus in totaal 65.000 mensen. Als je kijkt naar de totale bevolking van Gent, die rond de 260.000 ligt, dan beslaan studenten en personeel ongeveer 20% van de bevolking. Dat betekent dat de verdeling van de publieke ruimte hierop afgestemd zou moeten

“

"Het doel is niet perse meer fietsen, maar eerder de uitkomsten van een fietsmaatschappij"

worden. Studenten en personeel gebruiken vooral fietsen en het openbaar vervoer, dus waarom is er nog steeds geen beter fietsroutenetwerk tussen de verschillende campussen? Waarom is er niet veel meer fietsparkeerplek? Deze groep brengt geen auto's mee de

stad in, maar draagt wél substantieel bij aan de economie van Gent. Het recht van die groep op veilige straten en een goed ingerichte openbare ruimte zou meer gewaarborgd moeten worden."

Wat vindt u van e-bikes, aangezien ze de laatste tijd veel populairder zijn geworden?

"Over e-bikes valt er veel te observeren, ook vanuit een culturele invalshoek. In de Nederlandse cultuur, die voortkomt uit de calvinistische traditie, is het zo dat je niet moet proberen boven de rest uit te steken. Er is een maatschappelijke norm rond bescheidenheid en het niet te opvallend willen zijn. Ik denk dat dit deels ook in Vlaanderen geldt. Fietsen worden gezien als een gebruiksvoorwerp, een praktisch hulpmiddel, maar met de opkomst van e-bikes is de fiets ook steeds meer een statussymbool geworden."

'Heb je ook haveremelk?': een nieuw fenomeen waait door Gent

DOOR SOPHIE MARINA DOSAL DIERSSEN, LEONE MATTHEUS & JOREN STOX
BEELD: YANNE DE FRENNE

Bakfietsouders, Dansaertvlamingen en de haveremelkelite. Je ziet hen overal, maar het is niet altijd duidelijk wie of wat ze zijn. Wat zorgt ervoor dat iemand deel uitmaakt van dit clubje en welke invloed heeft het fenomeen op Gent?

De 'haveremelkelite', een term die is overgewaaid uit Nederland, verwijst naar een groep jonge, stedelijke yuppies die verantwoorde consumptiekeuzes maken. **Jonas Kooyman** is de Nederlandse journalist die we moeten danken voor deze term. Hij begon een Instagramaccount (@haveremelkelite) waar je een mozaïek aan memes kan vinden die deze stedelijke groep mensen huldigt of bespot voor hun levensstijl.

WIE DRINKT ER CAPPUHAVER?

In Nederland moet je vooral denken aan hoogopgeleiden die een cappuccino met haveremelk bestellen in een hipster-tent, nadat ze een yogasessie hebben gevolgd, om daarna op een elektrische fiets of met het openbaar vervoer naar huis te gaan. De groep is echter niet zo makkelijk te definiëren. Kooyman, die ook een boek over de term schreef, stelt dat er verschillende categorieën binnen de haveremelkelite zijn. Zo heb je de Gen Z'ers die het grootste deel van hun inkomen besteden aan huur, maar ook de Amsterdamse, rijkere millennial die ondertussen weer koemelk is gaan drinken (maar wel biologisch, hè).

HEBBEN DE HATERS EEN PUNT?

De haveremelkelite krijgt vanzelfsprekend ook behoorlijk wat kritiek. In Nederland is de groep een symbool voor polarisatie geworden. Maar waarom? Om te beginnen kan het voelen als een elitair clubje waar je alleen tot kan toetreden als je genoeg geld hebt om biologische producten te kopen. Ook zijn veel vegan alternatieven allemaal vrij duur. Dit benadrukt, wellicht op een pijnlijke manier, dat deze groep extra geld heeft om uit te geven. Als een nieuwe soort af-

“

De haveremelkelite is een groep jonge, stedelijke yuppies die verantwoorde consumptiekeuzes maken

latenhandel, lijkt het alsof ze zichzelf uit de schuld aan het 'kopen' zijn door deze groenere keuzes te maken. Maar dit idee valt in duigen wanneer je beseft dat er ook een subgroep van de haveremelkelite is die het grootste deel van hun inkomen spendeert aan huur en eigenlijk amper rondkomt.

Daarnaast is er in Nederland een schisma ontstaan tussen de Randstad (hiermee worden de vier voornaamste steden van Nederland behandeld als één groot, stedelijk gebied) en de rest van Nederland. De mensen van buiten de Randstad voelen zich soms (impliciet) aangevallen door de keuzes van deze jonge stedelingen, die heel ver van het platteland en de boer afstaan. Zo kwam de term 'haveremelkelite' centraal te staan in het debat over de kloof tussen de Randstad en het platteland.

Daarnaast voelt de groep soms wat performatief aan. Zo beschrijft Kooyman de twintiger die "een klimaatdocu kijkt tijdens een vlucht naar Kaapstad". Het valt dan ook wel te begrijpen dat sommigen zich aangevallen voelen door deze moreel grijze, natuurwijn drinkende hipsters.

GENTSE HEILIGE DRIEVULDIGHEID

Dansaertvlamingen, de havermelkelite en bakfietsouders, er is geen ontkomen aan. Wanneer ben je lid van deze Gentse drievuldigheid? Dansaertvlamingen zijn jongeren die welgesteld zijn, glutenvrij brood eten en alles op Instagram zetten. Ze gaan elk jaar minstens één keer op skivakantie en kopen graag merkkledij. Allemaal op kosten van mama of papa, uiteraard. De havermelkelite is een elitaire groep die, zoals de naam al verklapt, havermelk drinkt, zich maatschappelijk verantwoord gedraagt, zijn privileges checkt en natuurlijk alles

“

Bedrijven als Pureto symboliseren de groeiende kloof in de stadscultuur

op zijn woke socials zoals BlueSky zet. Bakfietsouders zijn mensen die overal naartoe gaan met een bakfiets. Ze zetten hun twee arische kinderen genaamd **Melody**

en **Jewel** achterop de fiets, met daarnaast nog genoeg plaats om hun gigantische ego te vervoeren. Onderweg naar de Cru plegen ze vluchtmisdrijf na het aanrijden van een student om achteraf te klagen op hun story dat er te veel studenten in Gent rondlopen.

GENTRIFICATIE

Gent gaat hand in hand met de havermelkelite, een fenomeen dat onlosmakelijk verbonden is met de gentrificatie van de stad. Wat ooit betaalbare volkswijken waren, zijn nu hippe buurten waar middenklassegezinnen neerstrijken. Dit duwt de vastgoedprijzen omhoog en jaagt de oorspronkelijke – vaak minder kapitaalkrachtige – bewoners uit die buurten weg. In de mooie studentenstad is dit proces zichtbaar gaande, aangestuurd door stedelijke ontwikkeling en een huizenmarkt die steeds meer inspeelt op de wensen van een welgesteld publiek.

Nieuwe zaken, zoals Pureto en Izy-Coffee, surfen mee op deze golf van verandering. Ze vestigen zich in het hart van Gent en trekken jonge, modieuze stedelingen aan die hun havermelklatte of potje puree in een Instagramwaardige setting nuttigen. Door traditionele elementen in een trendy jasje te steken, geven deze hotspots buur-

ten een frisse uitstraling. Die vernieuwing heeft tegelijk een prijs: terwijl de aantrekkingskracht van de stad toeneemt, stijgt ook de drempel voor wie hier ooit zonder zorgen woonde. Bedrijven als Pureto symboliseren zo niet alleen deze moderne levensstijl, maar ook de groeiende kloof in de stadscultuur.

De Vlaamse beweging in Gent

De strijd voor Vlaamse emancipatie heeft meer dan een eeuw geduurd. In die strijd heeft ook het linkse Gent zeker een rol gespeeld. Gent evolueerde van franskiljonse industriestad tot trotse Vlaamse universiteitsstad, onder impuls van de Vlaamse beweging.

BROEDPLAATS VAN DE VLAAMSE BEWEGING

De Vlaamse Beweging kwam in de 19e eeuw op als een krachtige reactie tegen de overheersing van de Franse taal en cultuur in België. Wat aanvankelijk begon als een gevecht om de Nederlandse taal te beschermen tegen de verdrukking door het Frans, ontwikkelde zich al snel tot een bredere strijd voor politieke en sociale rechten. Vlaamse taalactivisten streden niet alleen voor erkenning van het Nederlands in het onderwijs, justitie en het bestuur, maar ook voor de legitimiteit van hun eigen cultuur in het Belgi-

ontwikkelde zich tot een broedplaats van flamingantisme en intellectuele vernieuwing. Het was hier waar figuren als **Philip Blommaert**, een vooraanstaand taalactivist, zich vol passie stortten in de

“

Gent was een cruciale speler in dit proces

strijd voor de erkenning van het Nederlands. Blommaert zag dat als een wezenlijk onderdeel van de Vlaamse identiteit en emancipatie. Zijn ideeën speelden een belangrijke rol in de evolutie van het taalactivisme.

Jan Frans Willems, vaak beschouwd als de vader van de Vlaamse Beweging, legde in Gent de fundamenten voor de latere emancipatie van het Nederlands. Zijn werk als schrijver en wetenschapper inspireerde vele anderen om hun stem

te laten horen in de strijd voor de erkenning van het Nederlands als volwaardige taal. In de Gentse arbeidersklasse lag de nadruk voornamelijk op sociale hervormingen, maar het was ook hier dat figuren als **Emiel Moyson** probeerden om de taalstrijd en de sociale strijd

met elkaar te verbinden. Moyson begreep dat de strijd voor sociale rechtvaardigheid niet los te koppelen was van de strijd voor culturele en linguïstieke emancipatie.

VLAAMSE UNIVERSITEIT IN VLAANDEREN

Aan de vooravond van de Eerste Wereldoorlog gingen zo goed als alle lessen aan de toenmalige Rijksuniversiteit Gent (RUG) door in het Frans. De vernederlandsing van de universiteit was dan ook een speerpunt van de Vlaamse Beweging: de RUG droeg zo immers bij aan de verfransing van Gent. De toenmalige politieke realiteit liet dit evenwel niet toe. Die realiteit kwam echter abrupt ten einde door de Duitse inval in 1914. Plots moest de Vlaming zijn leven geven voor een land dat zijn eigen taal erkende noch respecteerde. De Duitsers speelden hier gretig op in en generaal-gouverneur **Von Bissing** richtte een Vlaamse Hogeschool op in Gent, die de RUG moest vervangen. Na de oorlog werd deze Hogeschool opgedoekt, maar minister **Pierre Nolf** slaagde erin om in 1923 een Franstalige en Nederlandstalige sectie van de RUG in het leven te roepen. Deze Nolfbarak was allesbehalve populair, zowel bij Franstaligen als Nederlandstaligen. Dit omslachtig compromis werd in 1930 rechtgezet met de volledige vernederlandsing van de UGent.

sche staatsbestel. Ondanks de hevige tegenstand van de Franstalige elite, won de beweging geleidelijk steeds meer terrein.

Gent was een cruciale speler in dit proces. De stad, lange tijd het centrum van de Franstalige burgerij,

SPELLETJESPAGINA

DOOR JOREN STOX & TINA MORTIER

Welke soort gentrificatie ben jij? Doe de test!

- Hoe spendeer jij het liefst een warme zondagnamiddag?
  - Ik ga naar de dichtstbijzijnde koffiebar en bestel een matcha latte.
  - Ik ga naar dat nieuwe pop-upcafé in het centrum en neem een selfie voor 'the gram'.
  - Ik ga een toertje fietsen door de stad en rijd bijna een nietsvermoedend kind aan.
- Wat is jouw droomvakantie?
  - Ik ga op yogaretreat naar India en word helemaal zen. Daarna ga ik naar Berlijn, koop ik een Freitagtas en geraak ik direct binnen in Berghain.
  - Ik neem een sabbatjaar en backpack door Afrika.
  - Ik ga op citytrip naar Amsterdam.
- Wat is je bestelling bij de koffiebar?
  - Een biologische matcha latte met haver- of erwtenmelk.
  - Een caramel latte met gewone melk.
  - Een zwarte koffie voor mezelf en een puppyccino voor mijn lieve hondje.
- Waar ga jij het liefst shoppen?
  - Ik ga graag vintage shoppen en ga naar fairtrade boetiekjes.
  - De Zara, of als het wat duurder mag zijn, bij Ralph Lauren.
  - Ik koop enkel maar kleren bij A.S. Adventure en Patagonia.
- In je vrije tijd ga je het liefst ...
  - Naar de hot yoga of pilates.
  - Naar de hockeytraining.
  - Vrije tijd? Ik moet mijn kinderen rondbrengen naar hun niche hobby's!
- Wat is jouw (droom)job?
  - Ik word fulltime natuurrechtenactivist en ga eigenhandig het klimaatprobleem oplossen.
  - Ik neem het advocatenbureau van mama en papa over natuurlijk!
  - Ik wil niets liever dan *spin instructor* worden in de gym.
- Je bent jarig! Welke cadeaus krijg je?
  - Ik krijg een cadeaubon van €100 voor mijn favoriete koffiebar.
  - Mijn papa koopt mij een nieuw paar schoenen van Lacoste.
  - Een bakfiets natuurlijk!
- Wat is jouw favoriete tv-programma?
  - 'Dagelijkse Kost'. Ik vind het geweldig om te zien wat **Jeroen** allemaal maakt in zijn keuken.
  - 'The Real Housewives of Antwerp', zij representeren mijn *life goals*.
  - De koers! Wat anders?

Oplossingen

Heb je vooral c, dan ben jij een bakfietsouder.

Kinderen, boodschappen, gigantische ego's ... Alles kan jij vervoe- ren in jouw top-of-the-line bakfiets. Die losers met hun longtails of gewone fietsen rijd je allemaal van de baan. De straat is na- melijk voor jou gemaakt! Niet voor die stomme auto's of andere plebejers, die (jouw) verkeersregels niet kennen. Als hippe bobo en idealist stem jij hoogstwaarschijnlijk links, net als je bureu in de gegentrificeerde volkswijk waar je woont, trouwens.

Heb je vooral b, dan ben jij een Dansaertvlaming.

Terrasjes doen, Instagrammen en het geld van papa uitgeven. Deze drie dingen beschrijven jou perfect! Of het nu in Gent, Brus- sel of één of ander belastingparadijs is, de lokale Zara ziet jou al- tijd graag komen om die nieuwe 'fit' samen te stellen voor jouw socials.

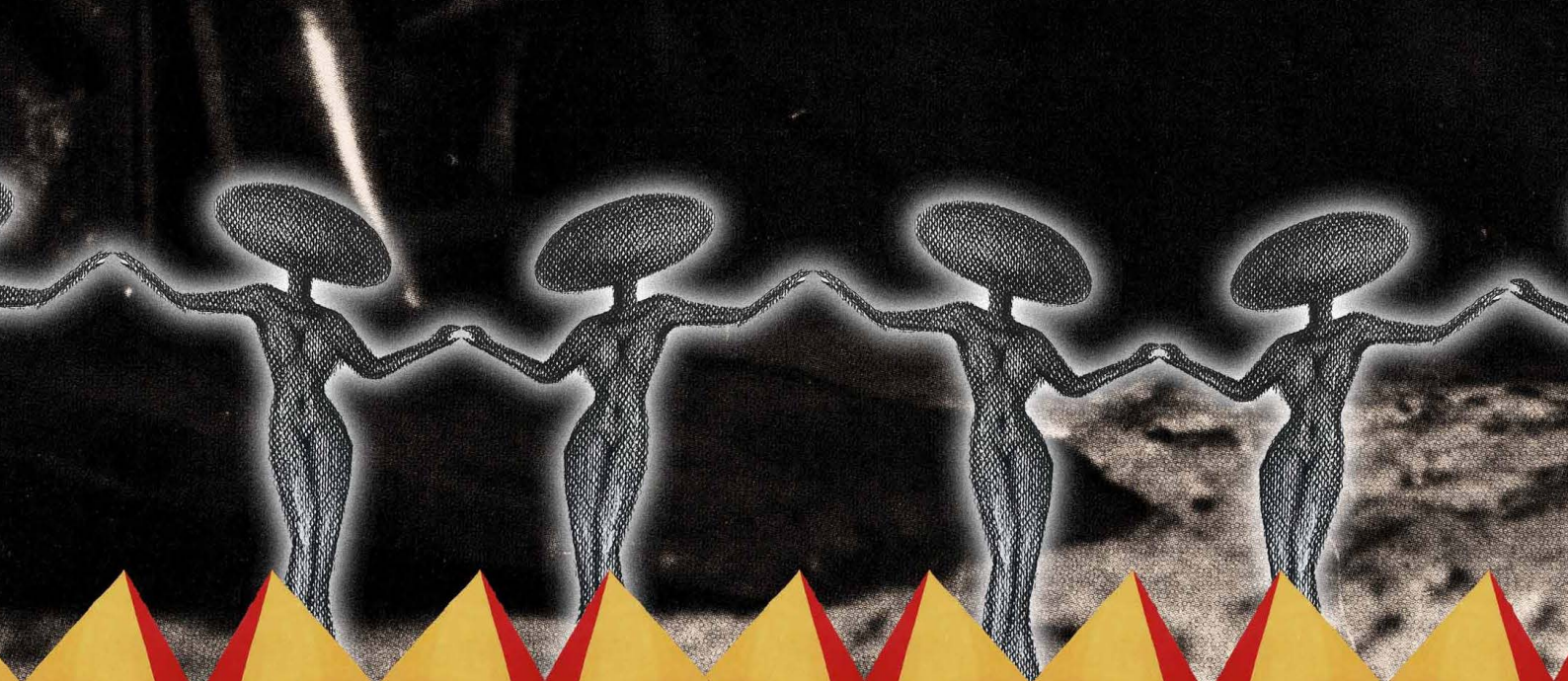
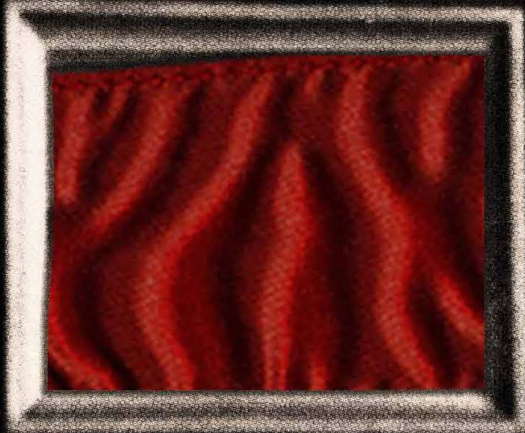
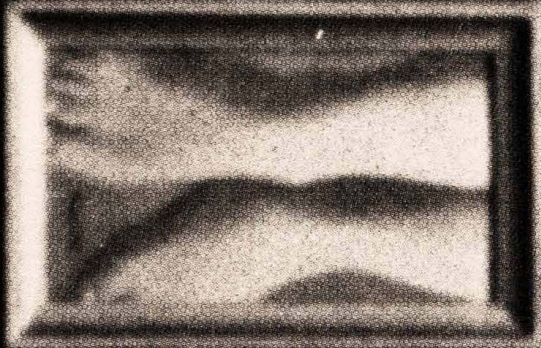
Heb je vooral a, dan ben jij deel van de havermelkelite.

Jij geniet niet zo stiekem van die matcha lattes en curated vin- tage stukken. Je weet dat ze te duur zijn, maar dat houdt jou niet tegen om ze te kopen. Alles om de natuur te redden, vooral zodat jij erover kan opscheppen.

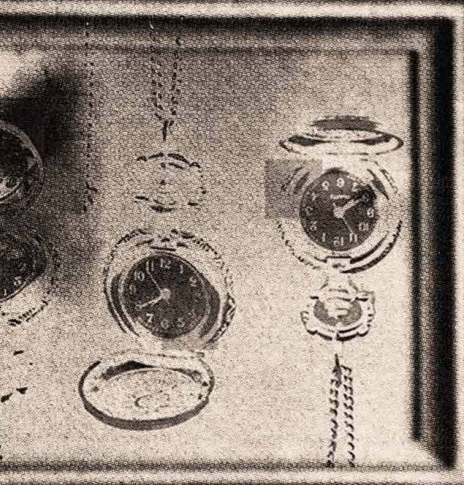

schau

mpor

Het dagboek van een afgedankt T-shirt

DOOR EMILIE DE WINNE & OPHÉLIE DE WINTER // BEELD: IBE BRAECKMAN

Je denkt een goede zaak te doen wanneer je al je oude kleding in een textielcontainer kiepert, maar is dat wel zo? Krijgen jouw kleren een tweede leven zonder slameur of hangt er toch een problematiek rond textielrecyclage- en donatie?

HET EUROPESE PLAN VAN AAN-PAK

Dat de modesector en het bijhorend afval problematisch zijn, is niets nieuws. Dit beaamt de Europese Unie met een serie kersverse regels rond recyclage. Textiel mag niet meer bij het huisvuil en de EU pleit voor een aparte inzameling van textiel. Verrassend genoeg is België een voorbeeldleerling met de inburgering van de textielcontainers. Dit komt terecht bij zowel sociale ondernemingen, zoals de kringloopwinkel, als bij commerciële bedrijven. Ondanks de verschillende doeleinden zijn de selectiecriteria hetzelfde, omdat textiel heel gevoelig is voor vervuiling of vloeistoffen.

TWEE KEER NADENKEN VOOR JE DONEERT?

Wat te doen met die ene miskoop

die je blijft aanstaren achterin je kast? Je besluit het kledingstuk te doneren in een van de talloze textielcontainers in je buurt.

Die kledingstukken worden vooraf gesorteerd. Al wat er niet thuis hoort, wordt eruit gevist. Daarna passeert de kledij door een sorteercentrum, waar het bruikbare textiel wordt gescheiden van de rest. Het belandt in een categorie. Een voorbeeld van zo'n categorie is 'crème', verwijzend naar stukken van goede kwaliteit die onmiddellijk verkocht kunnen worden. Kleren van mindere kwaliteit worden geëxporteerd naar het buitenland. Die gaan vooral naar Afrikaanse landen, waar de kleding in balen wordt verkocht aan lokale handelaars. Wat nog bruikbaar is als kledingstuk wordt verhandeld op de markt. Dit zou naar schat-

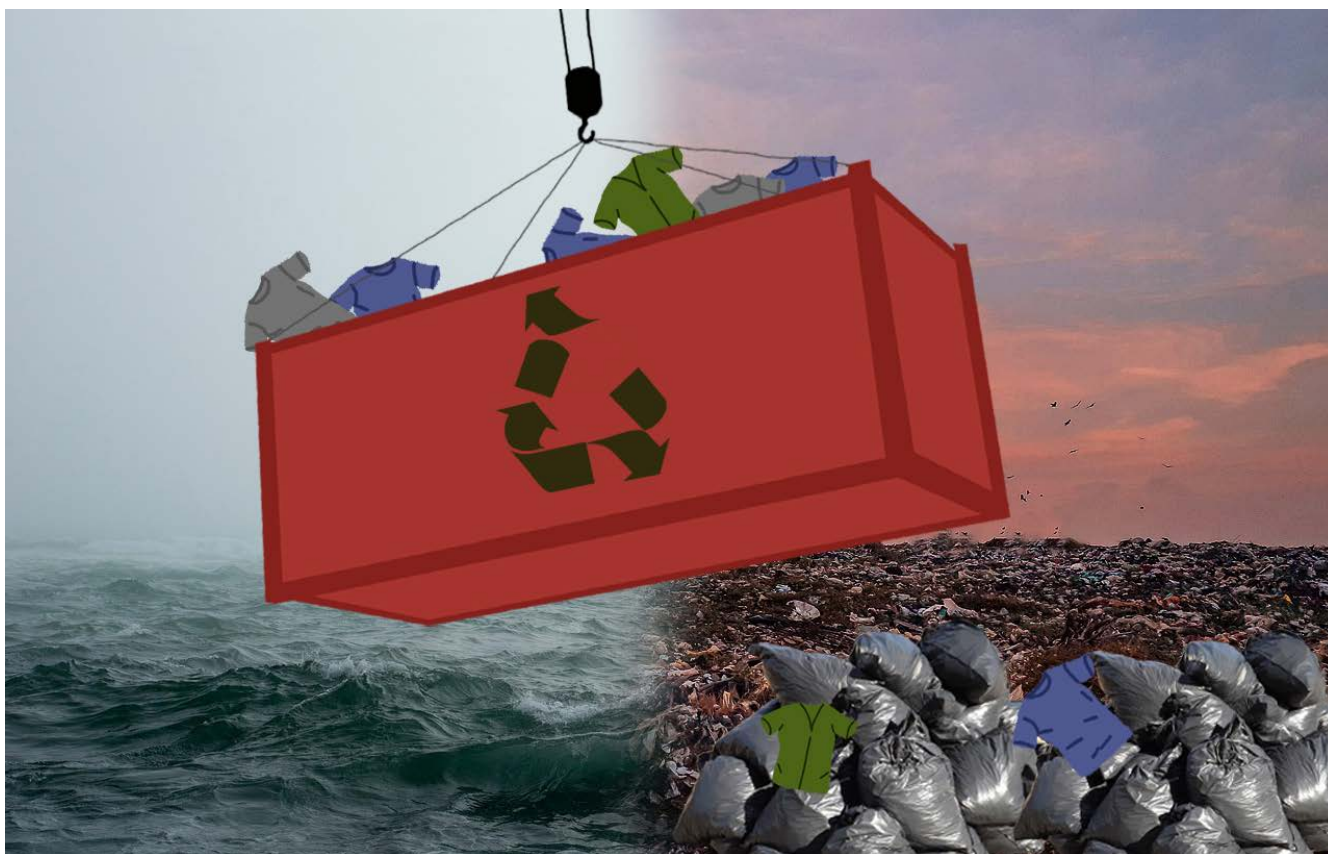
ting slechts de helft van het totaal zijn. De rest wordt verbrand of gedumpt op een afvalberg en eindigt vaak, via de rivieren, in de zee. Omdat er kunststof zit in de goedkope kledij komen er op die manier microplastics in de zee terecht.

Een deel van de kledij wordt tijdens de uitsortering meteen als niet bruikbaar textiel bestempeld. Dat wordt gerecycleerd of verbrand. De sorteercentra menen dat de hoeveelheid kledij die verbrand moet worden de laatste jaren toeneemt. Dit gegeven hebben we te danken aan fast fashion. Onze kledij wordt tegen een lage prijs geproduceerd en dat levert slechte kwaliteit op, waardoor de kleding na een kort leven in de textielcontainers belandt. Het probleem? Voor fast-fashionkledij kost het inzamel-, sorteer- en recyclageproces meer dan het oplevert. Het resultaat is een grote berg afval, omdat mensen denken snel van garderobe te moeten wisselen om zich te kleden volgens de laatste trends.

HOE WORDT IETS OUDS IETS NIEUWS?

Dat recycleren geen gestandaardiseerd proces is, wordt snel duidelijk door de wisselvallige kwaliteit van de tweedehandsstoffen. Dit bemmert de ontwikkeling van een circulair systeem op grote schaal. Door de verschillende herkomsten van stoffen zijn er verschillende

technieken nodig, zoals mechanische, thermische of chemische recycling.

Bij mechanische recycling wordt het textiel versmolten en vervolgens tot een nieuwe draad gesponnen. Die techniek is enkel mogelijk bij katoen en wol met een beperkt elastaangehalte. Omdat de vezels korter worden, wordt er afhankelijk van de kwaliteit van de basisstoffen nog een nieuwe vezel toegevoegd om een kwalitatief stuk stof te produceren. Ondanks die extra vezels, bespaart de techniek toch verf en water, omdat het textiel vooraf al op kleur gesorteerd wordt.

Bij chemische recycling daarentegen wordt het textiel gereduceerd tot een moleculaire substantie die als bouwsteen voor nieuw textiel dient. In dit proces lossen chemi-

sche stoffen de substanties op. Die techniek werkt goed bij plantaardig materiaal en materialen als polyester of polyamide. Daarvoor is wel extra water en verf nodig.

Ten slotte is er thermische recycling van stoffen die volledig bestaan uit polyamide en polyester. Dit is echter enkel mogelijk voor textiel dat nooit in de winkelrekken terecht komt. Bij afgewerkte producten is het niet zeker of de toegevoegde stoffen leiden tot een product van voldoende kwaliteit.

HOE DRAAG JE JE STEENTJE BIJ?

De gevolgen van onze shopverslaving zijn schrijnend. Hoe vermijd je dat jouw kledij op een afvalberg belandt? Minder consumeren is hier essentieel. Ga eens shoppen in je eigen kleerkast en probeer nieuwe outfits te maken met de kledij

“

De gevolgen van onze shopverslaving zijn schrijnend

die je al hebt. Voor de onhandigen onder ons die eens zin hebben in iets anders, is kleren huren en zelf verhuren een optie. Ideaal voor als je snel uitgekeken bent op dingen of een outfit nodig hebt voor een speciale gelegenheid. Als je toch beslist een nieuw stuk aan te schaffen, kijk eens naar bedrijven die deadstocktextiel gebruiken, ook wel gekend als 'dode voorraad'. Dit zijn stoffen die de bedrijven om een bepaalde reden niet kunnen verkopen op de markt. Dit initiatief staat nog in zijn kinderschoenen, maar hopelijk pikken merken het op.

Gent textielstad: Jacob van Partyvelde

DOOR NINA DE NEVE // BEELD: SARA SCHELSTRAETE

Gent heeft een rijke geschiedenis: van de graven van Vlaanderen tot nu. De ene rode draad? Textiel. Van de middeleeuwen tot de helft van de 20e eeuw was dat de drijvende kracht achter de Gentse economie.

LAKEN, LAKEN EN NOG EENS LAKEN

De Gentse textielgeschiedenis begint in de vroege middeleeuwen. In de hele wereld is laken, een soort geweven wollen stof, gegeerd. De Lage Landen werden al snel de regio waar de stof gemaakt werd. Gent was rond de helft van de 13e eeuw uitgegroeid tot een regelrecht lakenwalhalla, en dat bracht ook flink wat geld in het laatje.

Die inkomsten stonden op de helling toen de Engelse koningen de wolexport wilden gebruiken als politiek drukkingsmiddel tijdens de Honderdjarige Oorlog. Dat viel niet in goede aarde bij de Gentenaars, want de grondstof voor Vlaams laken was Engelse wol. **Jacob van Artevelde** startte een opstand en

“

Het plan was om het bouwvallige Gravensteen te slopen en de grond te verkopen

slaagde erin om de Engelse wolexport naar Vlaanderen te laten hervatten. Zo spaarde hij de lakennijverheid en Gent van een pijnlijk lot.

Om die nalatenschap te eren, kwam Artevelde in de 19e eeuw terug in het Gentse straatbeeld. Hij is ver-
eeuwigd op de Vrijdagmarkt waar hij statig wijst naar Engeland. Sinds 2000 is de Arteveldehogeschool ook

vernoemd naar de lakenhandelaar en opstandeling.

SPIONAGE VOOR HET GENTSE DOEL

Dankzij de industriële revolutie herleefde de Gentse textielindustrie. Machines maakten het mogelijk om op grote schaal stoffen te produceren. Die machines waren ontwikkeld in Engeland en om zijn eigen voorsprong niet te verliezen, verbood het land de uitvoer van machines of de plannen.

Dat was buiten de Gentse ondernemer **Lieven Bauwens** gerekend. Hij ontpopte zich tot regelrecht industrieel spion. Hij smokkelde een spintoestel vanuit Manchester naar Gent en zo geschiedde: de Arteveldestad werd een 'tweede Manchester' en de textielindustrie herleefde. Ook dit icoon van het Gentse textielverleden kreeg een standbeeld op een plein dat naar hem vernoemd werd.

HET GRAVENSTEEN: VAN GRAVEN NAAR BELUIK

De stad groeide al snel uit tot een regelrecht industrieel centrum. Maar waar zaten al die fabrieken dan? Onder andere in historische gebouwen, zo blijkt. Kerken die opgeëist werden door **Napoleon**, werden omgebouwd tot weverijen. Ook het Gravensteen, nu het icoon van Gent, ontsprong de dans niet. In het begin van de 19e eeuw werd de burcht omgebouwd tot katoenspinnerij en bood ze onder-

dak aan ongeveer vijftig arbeidersgezinnen.

De Gentse toeristische trekpleister bij uitstek is dat dus niet altijd geweest. Toen de fabrieken aan het eind van de 19e eeuw uit het stadscentrum vertrokken, was het plan om het bouwvallige Gravensteen te slopen en de grond te verkopen. De reden dat we nu nog een middeleeuwse parel in de stad hebben, is het resultaat van brute pech. Niemand was geïnteresseerd in de grond. Het stadsbestuur en de staat sloegen de handen ineem om de grond te kopen en het gebouw te renoveren. Al die toeristen en schooluitstappen om foltertuigen te bewonderen hebben we dus te danken aan het feit dat niemand het Gravensteen wou kopen.

Bont: van noodzaak naar luxe

DOOR JOREN STOX // BEELD: SARA SCHELSTRAETE

Bont was vroeger een absolute noodzaak om te overleven, nu worden doodgeknuppelde zeehondjes rond de schouders gedrapeerd als modetrend. Hoe veranderde het gebruik van bont in de loop der tijd?

BONT OM TE OVERLEVEN

Bont bestaat al langer dan de eerste geschreven geschiedenisbronnen. Neen, de *Homo neanderthalensis* liep niet zoals onze oma **Madeleine** rond met een grote bontjas gemaakt van chinchilla, maar eerder met een soort prototype ervan. In tegenstelling tot de rijke dames van Knokke moesten onze voorouders niet op de stof jagen in haute couturewinkels, maar in de wildernis. Ze jaagden op mammoeten, beren, bizons ... voornamelijk om de dieren op te eten. Veel mensen hebben de gewoonte om de velletjes van hun vlees weg te gooien, maar de neanderthalers niet. Ze wikkelden de huid rond hun lichaam en beschermden zichzelf zo tegen de dure winters.

EVOLUTIE TOT LUXEPRODUCT

Bont heeft een evolutie tot luxe-product meegemaakt. In het oude Engeland droeg zowat iedereen bont. Toen werd de sociale status aangeduid aan de hand van het specifieke dier dat je droeg. Droeg je een (sneeuw)luipaard, cheetah, rode eekhoorn, marter of hermelijn (het dier, niet een arm meisje genaamd **Hermelijn**) rond jou, dan was je deel van de aristocratie. Moest je het doen met geiten-, wolven- of schapenvacht, dan was je waarschijnlijk een arme staker van het plebs.

Over de jaren heen werden er steeds

meer soorten bont beschikbaar in Europa. Je kon alles importeren, van jaguar tot zeehond. Vanaf de 20e eeuw kreeg bont steeds meer de connotatie van *fashionitem*. Bontjassen waren minder noodzakelijk

“
Het opsluiten en vermoorden van jonge dieren is gewoon *not done*”

geworden door uitvindingen zoals verwarmingssystemen. Sindsdien werd bont geassocieerd met vrouwelijkheid en maakte mink een opmars in deze sector.

ANTI-BONT MINDSET

In de jaren 80 en 90 werden anti-bontcampagnes zeer populair. Sindsdien is het gebruik van bont in kleding blijven dalen. Organisaties zoals **PETA**, celebrity's en activisten roepen vaak op om deze industrie te boycotten. Er wordt nadruk gelegd op de ethische problemen die zich voordoen in de fabrieken. Het opsluiten en vermoorden van meestal jonge dieren is gewoon *not done*. Ook zijn activisten vaak tegen synthetisch bont zoals *faux fur*, omdat deze alternatieven bont promoten als mode. Deze activisten boycotten regelmatig modeshows en sporen mensen aan om deel te nemen aan acties zoals 'Compassionate Fashion Day' en 'Fur Free Friday'. Dit zijn allebei vormen van protest die de problematiek rond bont in de kijker zetten.

Door de opkomst van sociale media is er een platform ontstaan waar mensen hun opinies en grieven in de comments meteen duidelijk kunnen maken aan bedrijven. Sociale media dienen ook als een spreekbuis voor de activisten om andere mensen bewust te maken van de gruwel die schuilgaat achter de bontindustrie. Dit zorgt ervoor dat merken onder hoge druk staan om te reageren en om controverse te vermijden.

De katoenindustrie uitgepluisd

DOOR ERDAL YAYLA & TINA MORTHIER // BEELD: SAMUEL BOCKEN

Sinds de Amerikaanse Burgeroorlog heeft katoenteelt een slechte reputatie. Ook vandaag nog zijn de werkomstandigheden in deze sector verre van optimaal, en de milieueffecten zijn rampzalig. Zijn er alternatieven voor dit witte goud?

KATOEN IN ONS DAGELIJKS LEVEN

Katoen is overal te vinden: in onze kleren, onze handdoeken, en zelfs in onze bankbiljetten. De stof komt van de katoenplant, die voornamelijk groeit in warmere regio's. China, India en de Verenigde Staten zijn de grootste producenten, wat dus een eindje verder van huis is. In de Europese Unie zijn Griekenland voor 80% en Spanje voor 20% verantwoordelijk voor het Europese katoen, maar dit vormt slechts 1% van de wereldproductie. Het verhaal speelt zich dus grotendeels af aan de andere kant van de wereld.

DE PROBLEMEN MET KATOENTEELT

De katoenplant vraagt relatief veel water, waardoor een T-shirt al snel 2.500 liter opslokt en een jeansbroek zelfs 7.500 liter. Deze dorstige planten zorgen zo voor erosie, verzilting en uitdroging van de gebieden waar ze geteeld worden, wat nadelig is voor de natuur. Ook de lokale bevolking kampt daardoor met watertekorten. Daarnaast worden katoenplanten ook massaal besproeid met pesticiden en insecticiden. Hoewel de plant een 33ste van de totale teelt in de wereld uitmaakt, vraagt het toch

een vierde van alle insecticiden, en een tiende van de pesticiden. Niet alleen is dit schadelijk voor de lokale biodiversiteit: deze chemicaliën zijn ook giftig voor boeren en arbeiders.

In India hebben grote bedrijven, zoals Monsanto, de hele katoenindustrie in handen. Boeren zijn van hen afhankelijk voor hun katoenzaden, omdat die vaak genetisch gemodificeerd zijn en onder de patenten van die bedrijven vallen. Hiervoor gaan boeren leningen aan, omdat de zaden, pesticiden en meststoffen duur zijn. Een misoogst kan ervoor zorgen dat ze deze leningen niet meer kunnen betalen. Dit zet druk op de boeren, waardoor ze in financiële problemen geraken.

Onder Indische boeren heeft dit geleid tot een zelfmoordgolf, waardoor jaarlijks duizenden mensen om het leven komen.

“

**Een T-shirt vraagt
2500 liter water en een
jeansbroek zelfs 7500
liter**

In China moeten 570.000 Oeigoeren, Kirgiezen en Kazachen als dwangarbeiders katoen plukken in gevangenis en heropvoedingskampen. Het idee van een gedwongen "ideologische training" is daar de rechtvaardiging voor.

Hoewel China een van de grootste producenten is, is het ook de grootste importeur. Vanuit het Westen verwachten we goede kwaliteit voor een lagere prijs, waardoor de productie vooral wordt gedaan in lageloonlanden. Deze vraag groeit alleen maar, waardoor nóg goedkopere productie een enorme opmars heeft gemaakt de voorbije jaren. Fast fashion, waarbij bedrijven zoals Zara, H&M en Shein aan de lopende band nieuwe kledingstukken ontwer-

pen en verkopen, speelt hier een grote rol. Dit zet meer druk op de katoenindustrie en de werkomstandigheden van de arbeiders, waardoor ze lange shifts voor lage lonen moeten draaien.

KATOEN VS SYNTHETISCHE STOFFEN

Met de opkomst van fast fashion is ook de productie van ander problematisch textiel alleen maar toegenomen. Hoewel katoen al millennia lang wordt geteeld, wordt de populariteit van de stof al enkele decennia ingehaald door synthetische stoffen, zoals polyester, nylon, elastaan en acryl. Vandaag bestaat maar liefst 67% van alle nieuwe kledingstukken uit synthetische stoffen. Deze stoffen worden gemaakt van fossiele brandstoffen, zoals petroleum. In vergelijking met katoen hebben synthetische stoffen bepaalde voordelen. Zo is synthetisch textiel sterk en kreukvrij. Bovendien droogt het snel op. In tegenstelling tot katoen is er voor de productie van polyester ook vrij weinig land nodig.

“
Organisch katoen gebruikt veel minder pesticiden, insecticiden en water dan de niet-biologische variant

De impact van synthetisch textiel op het milieu en het klimaat is echter desastreus. Het productieproces vraagt enorm veel energie en CO₂, en synthetisch materiaal

is niet biologisch afbreekbaar. Elke keer dat je synthetisch textiel in de wastrommel gooit, komen er ook microplastics vrij. Die belanden uiteindelijk in onze oceanen en bodem.

ALTERNATIEVEN

Er zijn al meerdere initiatieven op poten gezet om de katoenteelt zelf duurzamer te maken. Organisch katoen heeft veel minder pesticiden, insecticiden en water nodig dan de niet-biologische variant. Daarnaast bevordert het de biodiversiteit. De keerzijde van de medaille is wel dat biologisch katoen daardoor meer land in beslag neemt en van minder goede kwaliteit zou kunnen zijn. Bovendien veronderstelt het schakelen naar biologisch katoen een andere

manier van omgaan met het land. Boeren zijn daar niet aan gewend, en daarnaast vergt het heel wat steun van de industrie en multinationals. Die steun is er amper. Andere initiatieven zijn labels als 'Better Cotton' (BCI) of fairtrade katoen. Je zou ook andere natuurlijke stoffen met een kleinere milieu-impact kunnen kopen, zoals linnen of hennep. Die alternatieven zijn echter moeilijker voorhanden en duurder. Een andere mogelijkheid is de website 'Good on You'. Die beoordeelt merken op basis van hoe ethisch hun producten zijn. Het beste wat je als consument kan doen, blijft echter nog steeds minder kopen, en als je het toch doet, tweedehands kopen.

De kleren maken de man/vrouw/x

DOOR NINA VANDEZANDE, LEONE MATTHEUS, LEONIE DE DECKER,
YENTEL GOUBERT & JOREN STOX //BEELD: LUNE SCHOLLAERT

'Kleren maken de man', een welbekende uitspraak. Maar is dat nu echt zo? Aan de hand van een enorm betrouwbare enquête trachten we deze vraag te beantwoorden. Wil je weten hoe jouw kledingstijl overkomt bij je medestudenten? Je vindt het hier!

Voor de bevraging waren drie redacteurs zo vriendelijk om model voor ons te staan. Ze hadden elk twee outfits meegebracht in twee verschillende kledingstijlen, waarna we van elke outfit een foto namen. Daarna werden enkele enquêtes de wereld ingestuurd, op zoek naar mensen met een kritische blik. Uiteindelijk hebben er ongeveer tachtig mensen gehoor gegeven aan onze waslijst aan vragen. Ze hebben elk over drie stijlen geoordeeld.

In totaal hebben we dus zes kledingstijlen laten beoordelen. Ten

eerste hebben we een fleurige Anne-Fleurkledingstijl tegenover een eerder sombere, emo kledingstijl geplaatst. Ten tweede hebben we zomerse en winterse kleren tegenover elkaar gezet. Als laatste hebben we een kleurrijke met een beige look vergeleken. Daarna werden deze looks door elke respondent op een schaal van 1-10 beoordeeld op basis van vijf criteria (avontuurlijk, slim, betrouwbaar, sportief en aanspreekbaar). En ja, onze enquête voldoet waarschijnlijk niet aan de keiharde, met een ijzeren vuist gehandhaafde wetenschappelijke standaard van de UGent, maar ge-

lukkig zijn we dan ook geen saai, academisch tijdschrift.

EENSGEZINDHEID

Wat valt er op? Mannen en vrouwen zaten bijna altijd ongeveer op dezelfde lijn. Misschien zijn we dan toch vaker eensgezind dan we denken? Er was altijd maximaal één puntje verschil, behalve bij twee kledingstijlen. De kleurrijke outfit vonden mannen toch twee puntjes avontuurlijker. Bij de beige outfit waren vrouwen er met twee puntjes minder van overtuigd dat het een sportieve look zou kunnen zijn.

Wel vielen sommige outfits meer in de smaak bij het ene gender dan bij het andere. Zo gaven de mannen systematisch nét iets meer punten aan de winterse en kleurrijke stijl, wat de vrouwen dan weer deden bij de emolook.

ANNE-FLEUR IS SLIM

Als we de Anne-Fleuroutfit vergelijken met zijn emotegenhanger, valt direct op dat Anne-fleur volgens de algemene opinie de slimste van de twee is. Bij de andere stijlen was er voor dit kenmerk amper een verschil. Ook wordt het Anne-Fleurvoorkomen als meer aanspreekbaar gezien. Maar als je écht aanspreekbaar wil zijn, kan je beter kiezen voor een zomerse outfit. Met een mooie 8.4, had die zelfs de hoogste score van de volledige bevraging. Op het vlak van aanspreekbaarheid is een emo-outfit beter te vermijden. Wil je dus graag nog nieuwe vrienden maken? Dan weet je hoe je het best in de aula gaat zitten!

WEER BEPAALT JE UITSTRALING

Natuurlijk is het hier in België niet altijd mogelijk om te kiezen tussen een winterse of zomerse outfit, maar je wordt toch opvallend verschillend ingeschat in de verschillende stijlen. Wat hier opvalt, is dat je winters gekleed avontuurlijker lijkt, maar zomers dan toch weer sportiever. Als je in de zomer toch graag avontuurlijk overkomt, kan je proberen wat kleur in je look te verwerken. Een kleurrijke stijl werd duidelijk als het meest avontuurlijk beoordeeld. Een beige outfit is in deze situatie een absolute no-go! Eigenlijk was intelligentie de enige categorie waarin de beige look het een heel klein beetje beter doet tegenover meer kleur. Dus misschien is het verstandiger om altijd voor wat meer kleur te gaan, tenzij je indruk wil maken op je mondeling examen.

GERICHT KLEDEN

Een kleurrijke kledingstijl is ook het meest gepast als je sportief of avontuurlijk wil overkomen. Of je nu echt elke dag naar de gym gaat, maakt helemaal niet uit! Wil je een *academic comeback* maken? Dan is de Anne-Fleurkledingstijl iets voor jou! Wil je heel betrouwbaar overkomen ten opzichte van je medestudenten, zodat je zeker alle roddels kan meepikken? Haal dan het stof van de zomercollectie in je klerkast en draag een frisse zomerlook. Deze look is ook uitermate geschikt om een date aan de haak te slaan, aangezien je hiermee als het meest aanspreekbaar wordt gezien!

Je eigen kruidentuin op kot? In dit artikel lees je welke kruiden je zelf kan planten om meer smaak toe te voegen aan je gerechten.

Je eigen kruiden kweken is helemaal niet zo moeilijk en zal je veel geld besparen. Bovendien is het een leuke bezigheid, en met de juiste verzorging krijg je al snel een mooi resultaat. Elke plant heeft zijn eigen behoeften, maar dé rode draad bij het groeiproces is voldoende hydratatie en licht. Maak je eigen kruidentuintje en de volgende keer dat je nog eens kookt, kan je indruk maken met je eigen kruiden!

BASILICUM

Overheerlijk bij een stuk pizza of in een pasta. Basilicum is onmisbaar in de Italiaanse keuken. Wist je dat het eigenlijk heel snel groeit? Na enkele weken heb je al een plantje waarvan je kan oogsten. Je plant enkele zaadjes in een klein bakje en bedekt het met een laagje grond. Basilicum houdt van veel water en warmte, dus hydrateer dagelijks en plaats het voor een zonnig raam of een elektrische verwarming. Je zal merken dat het kruid al zeer snel kiemt. Zodra het plantje enkele blaadjes telt, is het tijd om het te verpotten.

MUNT

Zin in een lekkere mojito? Dan kan je zelf je eigen munt kweken om toe te voegen aan je drankje. Bovendien geeft het ook een frisse toets aan je gerechten. Ideaal dus voor de nakende zomer! Je plant wederom de zaadjes in een bakje, met een laagje aarde erover. Munt is, net zoals basilicum, een liefhebber van veel zon en water. Zodra je enkele muntblaadjes telt, moet je het plantje verpotten. Eenmaal de munt

is uitgegroeid tot een grote plant, heeft ze minder verzorging nodig.

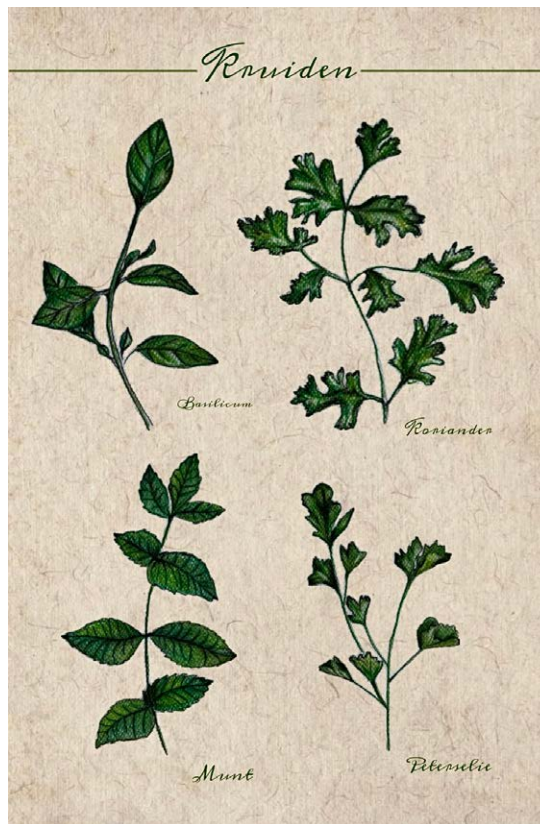
PETERSELIE

Altijd lekker bij soep, visgerechten of verwerkt in de puree. Peterselie kan je ook perfect zelf kweken. De zaden zullen heel traag kiemen. Om het proces te versnellen, kan je de zaadjes eerst 24 uur in water laten weken voor je ze in de potgrond zaait. Geef peterselie genoeg water, maar met mate, zeker niet elke dag. De plant zal zelf aangeven wanneer hij water nodig heeft. Zorg ervoor dat de grond altijd vochtig blijft. Peterselie houdt van een vochtige en niet te warme standplaats. Zet de plant dus niet in volle zon.

KORIANDER

Love it or hate it, koriander is een must in de wereldkeuken. Koriander is een kruid dat je makkelijk zelf kan kweken. Zorg ervoor dat de kiemen goed bevochtigd worden. De plant heeft veel water nodig, maar pas op! Te veel water kan leiden tot wortelrot, waardoor je plantje afsterft. Je plaatst koriander het best op een frisse plek, met weinig zon.

Geen excuus meer om kruiden in de supermarkt te kopen, kweek ze gewoon zelf! April en mei zijn perfecte maanden om kruiden te zaaien. Haal wat zaadjes en potgrond in huis en creëer je eigen mini-moestuin. Binnen de kortste keren geniet je van verse, zelfgekweekte kruiden in al je gerechten.

“

Dé rode draad bij het groeiproces is voldoende hydratatie en licht

'September 5': De vele sluiers van onwetendheid

DOOR JASPER MOUTON

'September 5' vertelt het verhaal van de gijzeling van Israëlische atleten tijdens de Olympische Spelen van 1972. Ondanks zijn tekortkomingen is de film een aanrader voor fans van thrillers, journalistieke drama's en politieke media-analyse.

De stilte over de Palestijnse beweegredenen in dit historische verhaal is, zeker vandaag, oververdoend. Wie de film met een korteltje zout bekijkt en voorbij deze fout van de personages en zelfs productie kijkt, kan zich echter aan iets waardevols verwachten.

De film is een kijk in de wereld van journalistiek op een moment van *breaking news*. In dit geval moet een sportredactie over een gijzeling van Israëlische atleten rapporteren. Vol spanning wordt er geconcurrereerd met andere zenders

en de Duitse politiemacht, dat terwijl er journalistieke integriteit op het spel staat. De film bewijst dat grote beslissingen op elk niveau het resultaat zijn van een moedig staaltje improvisatie en nooit vlekkeloos zijn. Dit wordt allemaal ondergedompeld in een onmiskenbaar jasje van de seventies: tragere en uitdagende technologie in rookgevulde kamers zorgen voor spanning.

Dat is dan ook het interessantste dat de film te bieden heeft: de symboliek van een Palestijnse groep die Israëlische atleten gevangen neemt in naoorlogs Duitsland. Ten eerste is er de reactie op vermeende en later bewezen Amerikaanse arrogantie. Ook het oriëntalisme van de VS in de rapportering over deze episode in het 'Arabisch-Israëliësch conflict' druip van het scherm af. Ten tweede is er de dunne schijn van een Israëlische identiteit. Een van de atleten was twee jaar eerder nog een Amerikaans staatsburger en verhuisde simpelweg naar Israël om zijn Olympische droom waar te maken. Voor de rest wordt het land door iedereen in de film bijna volledig gelijkgesteld aan het jodendom, onwaar, maar helaas een fout van alle tijden. Ten derde gebeurt dit alles in een Duitsland dat zeker toen een ongelooflijke bewijsdrang had, met alle negatieve gevolgen van dien. De Spelen van 1972 zouden vandaag de dag *sportwashing* genoemd worden,

het gebruik van sport door overheden met als doel een slechte reputatie op te poetsen. Dat zie je aan hoe de Duitse personages met de situatie omgaan. Net zoals vandaag was de 'sorry, maar we zijn veranderd en hebben ons lesje geleerd' toen even oppervlakkig. De gijzeling blijft ook vandaag een pijnlijke snaar om te raken. Het merk Adidas bracht recent opnieuw zijn kleren uit 1972 uit en dat zorgde voor veel boze reacties. Het gezicht van de campagne was **Bella Hadid**, een notabele pro-Palestijnse activiste. Symbolisch verkeerd, vonden velen.

“

Achter de onmiskenbare politieke fouten van de film schuilt een nagelbijter

Achter de onmiskenbare politieke fouten van de film schuilt een nagelbijter, een thriller vanuit een controlekamer die na het einde blijft nazinderen, al is dat niet om de bedoelde redenen. Het is de lezer van deze recensie aangeraden om op voorhand zo weinig mogelijk op te zoeken over de gebeurtenissen om met dezelfde onwetendheid als de personages naar de film te kijken. Ondanks dit alles blijven de jammerlijke politieke keuzes zwaar, voor velen wellicht te zwaar, doorwegen.

SCHOONHEIDSIDEALEN ZITTEN ONS AL

Al eeuwenlang sprinten vrouwen hijgend de schoonheidsidealen na die hen opgelegd worden. Het 'ideale' lichaam en gezicht veranderen om de haverklap en als kameleons moeten vrouwen zich telkens transformeren in het nieuwe perfect.

DE GEEST DIE VROUWEN AL EEUWENLANG TERGT

Door de jaren heen waren vrouwen afhankelijk van hun schoonheid en was het vaak de enige kans op een goede toekomst. Als je een begeerlijk uiterlijk had, kon je sneller een rijke man aan de haak slaan. Het zaadje van de male gaze werd zo al vroeg geplant. De Romeinse mannen hadden het bijvoorbeeld niet voor slanke lichamen. De dichter **Martialis** schreef in zijn boek 'Epigrammen' van circa 90 n.Chr. "Ik wil geen magere vrouw wiens armen door mijn vingerringen kunnen. En die me prikt met haar knieën".

Tijdens de Italiaanse Renaissance werd de volle boezem niet gretig omarmd, maar strak dichtgesnoerd met behulp van het gevreesde korset. De vrouw was net een cadeau, strak ingepakt en uitbundig versierd. Het hoogtepunt van het lichaam was toendertijd de hals. Er bestond ook een grote liefde voor een hoog voorhoofd. Wie hier niet mee geboren was, hoefde niet lang te treuren: die kon altijd nog met tranende ogen de haarlijn epilieren.

In de 20e eeuw krijgen we een waaier aan schoonheidsidealen voorgeschoteld. De ene trend wordt ingewisseld voor de andere.

In de roaring twenties werden de typische vrouwelijke vormen ingewisseld voor een jongensachtig lichaam. Vrouwen hesen zichzelf

guur op de kaart. Borsten, billen en heupen werden groter, maar ook de wespentaille was sterk aanwezig. Dit schoonheidsideaal werd jaren geleden ook weer populair door **Kim Kardashian**, terwijl die nu met de rest van Hollywood op selder zit te knabbelen, want "thin is in". *L'histoire se répète ...*

ROKLENGTES EN GENERATIONELE RIJKDOM

De resem aan trends die ons zelfbeeld domineren, zorgt voor een constante druk die er niet lichter op wordt. Het sneltempo waaraan deze nieuwe idealen gevormd worden, zijn gelinkt aan de dynamieken inherent aan het kapitalisme. Zo stelt de 'zoomlijnindex' dat er een samenhang is tussen modetrends, specifiek de lengte van de rok van vrouwen en de economische welvaart. Initieel werd daar een eerder voorspellende functie aan toegewezen: korte rokken zouden een sterke economie voorspellen, terwijl lange rokken een voorteken van zware tijden zouden zijn. Al snel bleek deze theorie van weinig wetenschappelijke waarde te zijn.

Ondanks dat culturele fenomenen niet altijd leiden tot solide wetenschappelijke conclusies, leggen ze ons wel een spiegel voor. Denk maar aan de *old mo-*

“
**De vrouw was net een
cadeau, strak ingepakt
en uitbundig versierd**

in broeken en de jurken werden lossier en korter. De entree van de *bombshell* **Marilyn Monroe** in de jaren vijftig zette het zandloperfi-

EEUWEN OP DE HIELEN

DOOR OPHÉLIE DE WINTER, YARA MOUSSA & EMILIE DE WINNE // BEELD: SARA SCHELSTRAETE

ney-trend. Deze trend romantiseerde simpele kledingstukken, en werd daarom eerst geprezen voor de eenvoud en het positieve effect op duurzaamheid. Achter de *cable knit sweaters*, haarbanden à la **Blair Waldorf** en Ralph Lauren polo's schuilt echter tegelijk een verheerlijking van generatietechnische rijkdom.

“

Het vlechten van haar is een ritueel dat over generaties heen wordt doorgegeven

Die rijkdom wordt verworven binnen onderdrukking en werkt het zelf ook verder in de hand. Deze trends normaliseren onderdrukking door middel van de verheerlijking van de esthetiek, belichaamd door witte mensen. Dit verstrekt impliciet het idee dat wit zijn een voorwaarde wordt om schoonheid te bereiken. De rijzende populariteit van dit fenomeen binnen een politiek landschap gekenmerkt door toenemende polarisering en intolerantie, vormt een wake-up call.

DE CULTUURKAPING VAN NIET-WESTERSE SCHOONHEID

De toon van popcultuur lijkt soms puur aangedreven door het Westen, maar tegelijk zijn er elementen vanuit niet-westerse culturen binnen het populaire discours. Het idee dat de hedendaagse trends

puur Westers zijn, is een gevaarlijke illusie die in stand wordt gehouden door de commodificatie van niet-westerse schoonheidsrituelen. Dit is een sluw, maar geleidelijk proces dat de geschiedenis en context achter een ritueel wegstript van zijn culturele eigenheid.

Het negeren van de geschiedenis achter bepaalde rituelen of schoonheidsbeelden maakt toe-eigening problematisch. Een dubbele standaard ontstaat waarbij witte mensen deze schoonheidsbeelden adapteren en hiervoor worden beloond terwijl mensen van kleur hiervoor zowel in het verleden als heden op worden afgerekend. Vlechten, een wereldwijd ingeburgerde haarstijl, is bijvoorbeeld terug te traceren tot minstens 3500 voor Christus. De Himba, gesetteld in het huidige Namibië, zouden een van de eersten zijn die dit deden, maar ook bij Native Americans was de praktijk gangbaar. Het vertegenwoordigde je sociale status. Vandaag is het vooral een manier om je eigen identiteit te uiten.

In tal van Afrikaanse culturen wordt vlechten al eeuwenlang gebruikt om het

haar te verzorgen en te beschermen. Vlechtstijlen waren cultureel specifiek in stijl en techniek en overstegen het praktische voordeel; het was een sociale activiteit die de banden binnen een gemeenschap aanscherpte. Het was ook een teken van verzet. Zo zijn er menig verhalen die vertellen hoe talloze slaven hun vlechten gebruikten om ontsnappingsroutes uit te stippelen.

Het vlechten van haar zorgt voor een verbondenheid met culturele geschiedenis en is een ritueel dat over generaties heen wordt doorgegeven. Wanneer mensen tegenwoordig vlechtstijlen overnemen zonder de historische betekenis ervan te erkennen, leidt dat tot kritiek.

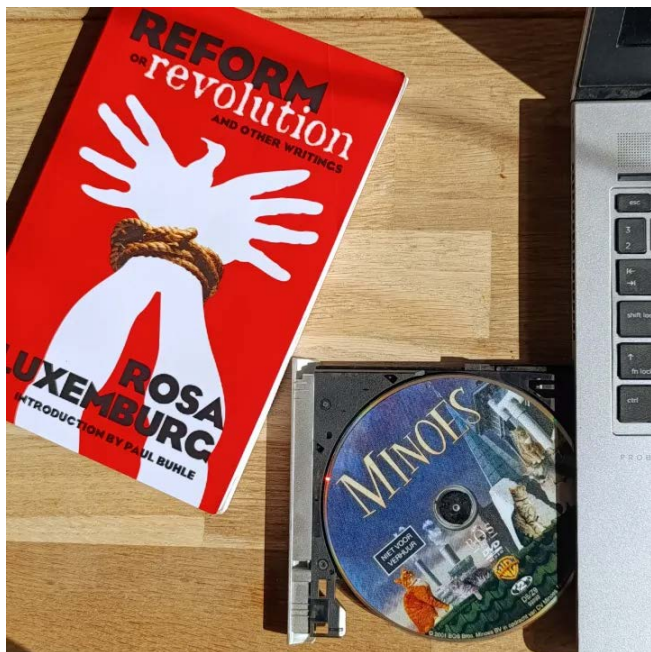

aan de kinderfilms (voor volwassenen)

DOOR ALEXANDRA BAARS

Onlangs mocht ik me onderdompelen in een filmmarathon van kinderfilms. En wat blijkt? Ze blijven steengoed, maar zijn tegelijk veel meer doordrenkt door politiek dan ik dacht. Kan kindermidia het aangewezen middel zijn om ingewikkelde thema's betekenisvol bloot te leggen?

De meeste volwassenen blijven hun hele leven op zoek naar wie ze waren voordat ze iemand anders probeerden te zijn: we vissen ernaar in therapie en nostalgie. Misschien zien we de kinderversie van onszelf als authentiek omdat de jeugd een ongeremdheid heeft die we verliezen met ouderdom: de taal die kinderen spreken is er één die, gedreven door een onbezonnen nieuwsgierigheid, niet anders dan oprecht kan zijn. Auteur **Milan Kundera** beaamde dit toen hij zei: "De enige serieuze vragen zijn degene die zelfs een kind kan formuleren."

Om aan politieke censuur te ontkomen, werd kindermidia in de geschiedenis het ideale medium voor complexe thema's. Ook binnen de niche van de Nederlandstalige mediamachine steken parels de kop op tussen de Studio 100-eenheidsworst. Films gebaseerd op de klassiekers van **Annie M.G Schmidt**, 'Minoes' en 'Pluk van de Petteflet', blinken uit als radicale politieke boodschappen, ingepakt in de humor en absurditeit van een kinderbrein.

'Minoes', geleid door **Carice van Houten**, een vrouwgeworden katachtige dakloper in groen Chanelpakje, vertelt het verhaal van een arme journalist. Met behulp van de dorpskatten ontmaskert ze een onaantastbare, alom geliefde zakenman als corrupte, kapitalistische dierenmishandelaar die de burgemeester omkoopt in ruil voor een vergunning voor zijn schadelijke fabriek.

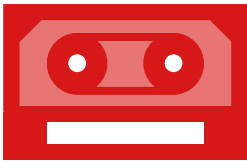
“

**De taal die kinderen spreken
kan niet anders dan oprecht zijn**

'Pluk van de Petteflet' in het bijzonder is een hoogstandje van het Nederlandse filmrepertoire. De film past met een Technicolorkleurenpalet naadloos in de Franse new wave of de filmografie van **Wes Anderson** en slaagt erin zowel de charme van het boek te overtreffen als bij mijn vierjarige zelf een levenslange voorliefde voor ros haar te ontketenen. **Pluk** is een jonge anarchist die een leegstaand pand kraakt in een middenklassebuurt en wordt tegengewerkt door de centristische eigenaars, tot hij wordt uitgezet onder valse voorwendselen. Dit alles terwijl hij het lokale natuurgebied en zijn biodiversiteit probeert te beschermen via eco-sabotage, door de slopers van het beschermd natuurgebied te drogeren met psychedelica.

Ondanks het contrast tussen de authenticiteit van de problemen en de absurditeit van de omstandigheden, werken deze films goed. Kinderfilms hebben de ongebreidelde mogelijkheid om onder het mom van niet serieus te hoeven zijn *balls to the wall* te gaan, zonder vrijwaringsclausules. Daar hebben we meer van nodig: schaamteloos de vragen terugbrengen naar hun essentie. Media zonder poespas.

STUDENT IN GENT MAAKT MUZIEK

Naast schijnstuderen en uitbundig uitgaan heeft de student in Gent een geheim talent. Onder de boekenwormen die zich door het studentenleven loodsen, zijn er muzikale sloebers. Wij verzamelden hun werk in een playlist. Welklinkende muziek is niet gegarandeerd. Scan de QR-code voor meer!

'THE WORST PARTS OF YOU' - BIRAME

Birame is student aan het KASK. Hij werd reeds genomineerd voor de 'Nieuwe Lichting' van Studio Brussel. Naast zijn intieme en knusse optredens, verscheen zijn single 'The Worst Parts of You' kortgeleden op muziekkanalen. Even meeslepend als **Frank Ocean** verhaalt de artiest over een gedoemde zomerliefde. Een weemoedige tekst in toom gehouden door opgewekte ritmes. In

het lied weergalmt melancholie, maar ook hoop: een interessante wisselwerking die het lied karakter geeft. De zanger raakt met zijn jeugdigheid een gevoelige snaar. Van Birame gaan we zeker nog veel horen!

'201BPM THEY WERE ARGUING ABOUT THE DETAILS' - TR8BAJER

Vincenth Delefortrie, student wijsbegeerte aan de Blandijn, maakt muziek. Veel muziek. Aan de hand van gratis software baarde hij zeven albums in drie jaar tijd.

Bedroombagger en chaos. Aan de hand van ritmische loops, synthesizers en samples bouwt de filosoof in spe een imperium. Collages van klanken, geïnspireerd door **Aphex Twin**. "Ik erken dat het moeilijk is om emoties over te brengen met mijn muziek. Toch zou het een genoeg zijn om jouw brein te kunnen kietelen", aldus tr8bajer. Met slechts gemiddeld zesentwintig luisteraars per maand blijft Vincenth vastberaden gaan. Ook op Soundcloud, waar er verbondenheid is tussen muzieknerds en ander gespuis.

'ALLES KEERT' - KLEINPUNK

Kleinpunk bestaat uit vier jonge wolven, die graag wat zwansen en spuwen op de microfoon. Door het lied 'Alles Keert', bereikt de band zijn eerste kleine doorbraak. In april volgt de eerste EP en die zal een schot in de roos zijn. Punkwoede geschaterd door verknochte kittens, wie wordt daar nu niet door vertederd? Maakt juist hun pacifistische ruggengraat de muziek zo aantrekkelijk? Of zijn het die catchy riffs die ons hart veroveren? "Ik zou best elegant kunnen zijn / Maar vandaag / Ben ik te enthousiast in mijn bestaan": de band getuigt van levensenergie. Wij tieren een boodschap terug naar het Gentse viertal: "Alsjeblieft Kleinpunk, maak nog veel muziek!"

Verzink in deze warboel van muziek, laat je verrassen door de verscheidene genres. Schelle stemmen en misschien te veel autotune. De student in Gent maakt muziek, en daar zijn we dankbaar voor.

LUISTER NU!

Kunst zonder kost

DOOR SARA SCHELSTRAETE, EMMA JUXON-SMITH, LUNE SCHOLLAERT & LIES PARDON

Achter de betaalmuur van de Gentse musea zijn absolute pareltjes te vinden. Ook voor de kunstliefhebber met een uitgeputte bankkaart is een kunstwandeling in deze stad een optie.

DE MAAGD

Als je snel door Gent wandelt, zal het je misschien niet opvallen, maar naast de stadshal kan je op de klokkenstoel van de Grote Triomfante een fresco van een meisje vinden. Op de klokkenstoel is een plekje voorbehouden voor het meisje met de witte kraag. Het fresco is een kunstwerk van **Michaël Borremans**. De Gentse kunstenaar maakte het kunstwerk De Maagd, geïnspireerd door het Lam Gods, de Annunciatie van Maria en de Maagd van Gent. De lichtstralen die uit de ogen van het meisje komen, zijn een verwijzing naar religie. Door lichtstralen te schilderen, visua-

liseerden kunstenaars zoals **Van Eyck** de bevruchting van Maria in hun kunstwerken. Sinds 2014 werd het kunstwerk verschillende keren beschadigd, door de weersomstandigheden en nietsvermoedende stadswerkmannen. Haast je dus naar het meisje voor een volgende stortbui of hoge-

drukspuit De Maagd voor eeuwig van de muur verwijderd.

HET GRAFFITISTRAATJE

In het hartje van Gent, nabij de Vrijdagmarkt, vind je het befaamde Graffitistraatje, officieel be-

kend als de Werregarenstraat. De smalle steeg is een open canvas voor iedere kunstenaar. Zowel lokale als internationale artiesten laten hier regelmatig hun kleurrijke schilderijen en tags achter, waardoor ieder bezoek aan de straat een unieke ervaring biedt. Oorspronkelijk ontstond de straat als een klein project tijdens de Gentse Feesten van 1995, maar al snel groeide het uit tot een kakofonie van verschillende werken en een toeristische trekpleister. Het uiterlijk van de straat verandert voortdurend, wat het een dynamische plek maakt. De enige regel? Respecteer het werk dat beter is dan het jouwe! Voor de rest heeft iedereen de vrijheid om hun creatieve stempel hier achter te laten.

DE PASSANTEN

Op het Miriam Makebaplein, vlak voor de ingang van de Krook, staat De Passanten, een kunstwerk van Michaël Borremans. Dit beeldhouwwerk symboliseert de verbinding tussen kennis en cultuur die mensen ervaren in de Krook. Dankzij de samenwerking met onder andere de UGent, Imec en de Vlaamse Overheid, is de Krook een symbool van innovatie en cultuur geworden. Het kunstwerk toont vier mensen die letterlijk de koppen bij elkaar steken, een verwijzing naar het delen van informatie. De kleurrijke figuren symboliseren de ontmoeting tussen mensen en de diversiteit binnen de stad Gent. Zo is er een figuur zonder arm, wat geen gevolg is van vandalisme, maar een bewuste keuze van de kunstenaar.

DE FONTEIN DER GEKNIELDEN

Het bekendste werk van de Gentse kunstenaar **George Minne** bevindt zich tussen de Sint-Niklaaskerk en het Belfort. Vijf geknielde

jongelingen zitten ingetogen aan de rand van het water. Het werk is op vier verschillende plaatsen en in verschillende materialen te bezichtigen. De originele versie werd vervaardigd uit gips en is te vinden in het MSK, de marme-

ren broertjes kan je bezichtigen in Essen en het bronzen vijftal zit zowel geknield in het hartje van Gent als in de Parlementstuin in Brussel. Over de betekenis van de vijf identieke, tengere jongens is weinig consensus. Door sommigen werd het kunstwerk omgedoopt tot 'Narcissusfontein' omdat de herhaling en het water doen denken aan de ijdele Griekse jongeman die zichzelf adoreerde. Volgens anderen symboliseert het de religieuze Bron van Leven, die ook door de gebroeders Van Eyck een prominente plaats op het Lam Gods kreeg. De Gentenaars die het kunstwerk in 1937 nog niet konden smaken, gaven het dan weer de spotnaam 'de Pisserkes'. Opgelet wanneer je dit kunstwerk bezoekt: omdat dit een geliefde picknicklocatie is, zijn ook de lokale muizen en ratten steeds van de partij.

BRUG DER KEIZERLIJKE GE-NEUGTEN

Wie even wil ontsnappen aan de drukte van de stad, kan een wan-

deling maken naar de Brug der Keizerlijke Geneugten, gelegen in het Prinsenhof. Deze voetgangersbrug werd naar aanleiding van het Keizer Kareljaar 2000 over het kanaal de Lieve gebouwd en werd verrijkt met vier natuurstenen standbeelden door de legendarische Gentse (klein)kunstenaar **Walter De Buck**, met behulp van stadsbeeldhouwers **José Mestdagh**, **Dirk van Hecke** en **Walter De Dauw**. De sculpturen die aan de uiteinden van het bouwwerk pronken, verwijzen naar verschillende legendes over keizer **Karel V**: zo staat hij er afgebeeld als 'scheepstrekker', omhelst de keizer er zijn liefde **Mooie Veerle** en staan ook de legendes van 'Janneke' en 'Kwade Beth' er in steen gebeiteld. Als je de brug oversteekt, kom je dan weer in de Rozanetuin terecht, eveneens een plek die

aan kleinkunst gelinkt is: de tuin is namelijk vernoemd naar een van de bekendste liederen van de be-treurede **Wim De Craene**.

HET BREISTERKE

Al wordt ze op Tripadvisor smalend beschreven als 'bronzen beeldje op een vensterbank', toch is Het Breisterke van de Pluimstraat zeker een bezoekje waard. Ze zag het levenslicht toen de Franse kunstenaar **Jean-Pierre Clemençon**

zijn huis nabij het Prinsenhof wat wilde verfraaien en besloot om op een van zijn vensterbanken een sculptuur te plaatsen: dit breien-de meisje. Jaren na zijn dood zit ze er nog steeds, omringd door de oorspronkelijke compositie die door Clemençon is bedacht: boven haar hoofd bevindt zich een raam met tralies en naast haar rust een deel van een Romeinse kolom, een autowiel en een conservenblik. Het ensemble moet het geheel van het leven voor-

stellen, waarbij Het Breisterke zelf symbool staat voor het alledaagse leven. Tot op de dag van vandaag krijgt het beeldje soms wat wol of een stukje breiwerk van de buurtbewoners, waardoor ze haar eeuwige taak kan voortzetten.

Fanfic Luc Sels x Rik Van de Walle: love in het rectoraat

DOOR JOPPE FRANS

De Schamperredactie ontdekte onlangs toevallig in het archief een anonieme fanfictie. Uit respect voor het harde werk van de auteur publiceren we de tekst integraal.

Het was een warme januaridag. De wind blies door mijn haar op weg naar mijn kantoor in het rectoraat. Daar zag ik **Luc Sels** van de KULeuven, mijn favoriete rector.

Ik verstijfde, Luc was in geen jaren meer in Gent gezien. "Hey **Rik**, we moeten eens praten", zei hij. Ik kon geen kant uit: ik moest nog tot aan mijn bureau geraken om een trip naar de UGent-kolonie in Zuid-Korea te plannen.

"We kunnen niet samen gezien worden, Lucje. Wat zullen de vrijzinnigen denken als ze me hier zien met een katholieke rector?" zei ik met een lichte, trillende stem.

"Ik ben hier niet voor jouw vrijzinnige 'praatjes', Rikkie", zei hij al knipogend.

"Heb jij geen verjaardagsfeestje waar je naartoe moet?" schamperde ik al blozend.

"Ik ben gestuurd door de raad der rectoren om met jou een open brief te bespreken. De kans om jou nog een keer zien, daar stel ik

geen veto tegen", antwoordde hij.

"Kom mee naar mijn bureau", zei ik, al wandelend richting het rectoraat, zonder de kans te missen om subtiel met mijn hand de zijne aan te raken. Eenmaal op mijn kantoor legde Luc een open brief

“

"Jij geeft mij wel een 'erector'" - Rik Van de Walle

op mijn bureau. "Die activistische academici hebben weer hun nieuwe stokpaardje gevonden", zei Luc. Hij zuchtte diep. "Begrijpen ze niet dat rectors er enkel zijn om bevelen te geven aan hun onderdanen?"

"Jij geeft mij wel een 'erector'", floepte ik eruit. Ik was in shock, mijn innerlijke gedachten kwa-

men zomaar naar boven. "Sorry Luc, het kwam gewoon ineens in mij op en ..." Luc zette zijn vinger op mijn lippen. "Het is goed dat je dat durft denken Rik, maar de vraag is natuurlijk: durf je ook doen?" Plots voelde ik een hand op mijn linkerheup, uit een bijna natuurlijk instinct begon ik hem te kussen.

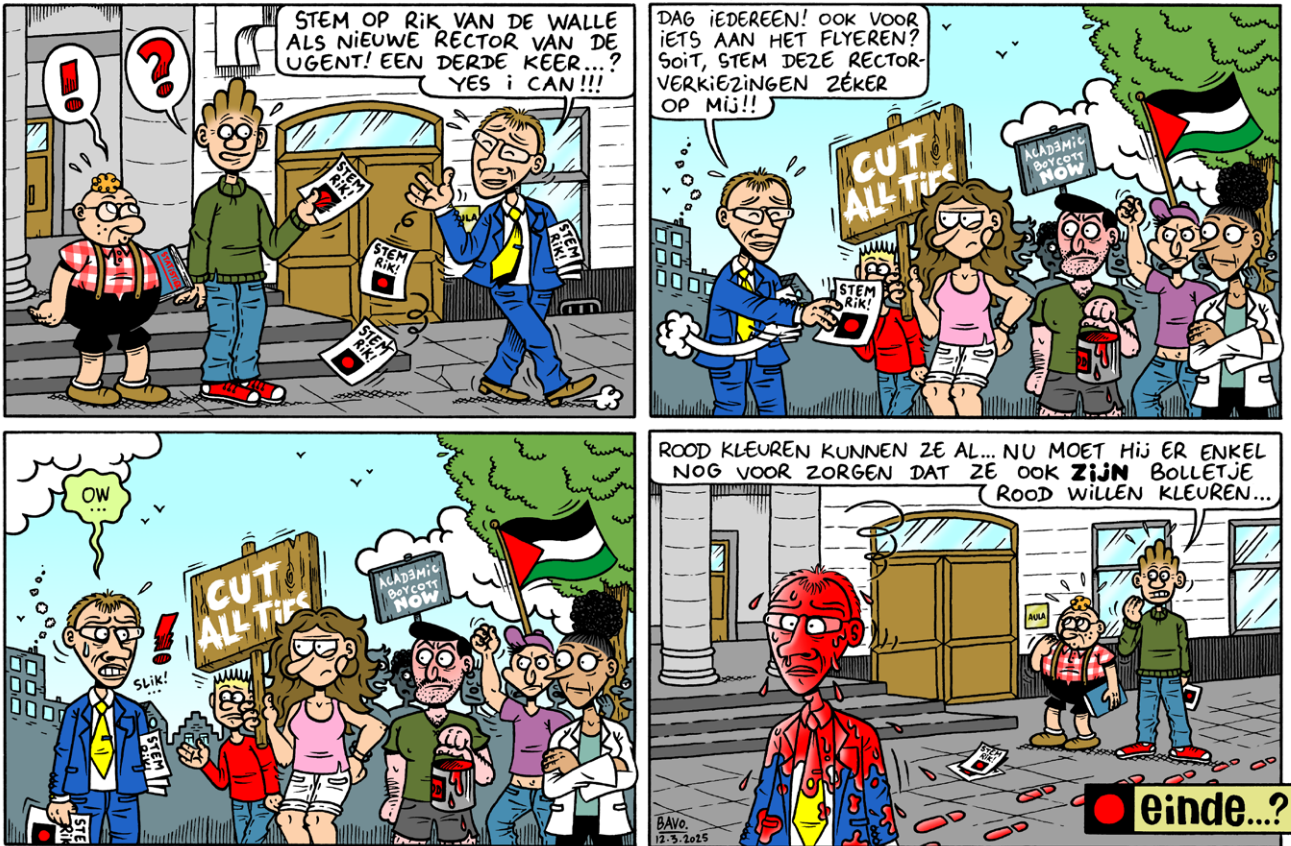
Luc tilde mij op en zette mij recht op mijn bureau, ik voelde ondertussen zijn katholieke toren. Na een goed half uur lagen we naakt tussen de duurzaamheidsplannen van de UGent. We krabbelden uiteindelijk overeind en gingen staan op deze stapel gebroken, groene dromen: "Laat dat maar liggen, Luc, de poetshulp komt straks langs", zei ik achteloos. "Je moet trouwens niet te lang wachten om mij weer te zien. Mijn academische banden met jou zijn even sterk als die met Israël."

Plots ging de deur open. Het was **Bernard Vanheusden**, rector van de UHasselt! "Luc, hoe kon je? Ik dacht dat wij iets speciaals hadden!" riep hij. Hij barstte in tranen uit en rende terug naar buiten. Er viel een ongemakkelijke stilte in de ruimte; het intieme oogcontact van een paar minuten geleden was volledig verdwenen. Ik kon enkel al schreeuwend in tranen uitbarsten, was onze hele relatie dan slechts flauwekul?

DE AVONTUREN VAN Schampie

DOOR BAVO.

fakebook

DOOR ADA ART

Onderzoek naar witte mannen die twerken in de club

♥ Like   💬 Comment   ➦ Share

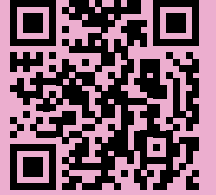
De UGent houdt van onderzoek. Naast onderzoeksprojecten met Israëlische universiteiten, neemt de UGent het werk van **Maarten Boudry** onder haar vleugels. Hij bestudeert religieuze groepen met hoge geboortecijfers die de basis van de liberale samenleving ondergraven. Ook socioloog **Barbé** ontsluit een nieuw onderzoek. Waarom twerken witte mannen losbandig in de club? Het fenomeen dat de Overpoort sinds dit academiejaar overneemt, vraagt om verdere observatie.

"Christus kwam als man ter wereld, maar misschien gebeurde dat om zijn vernedering des te vollediger te maken", pende **Simone de Beauvoir**. Wel, volgens

professor Barbé wordt de mannelijke toxiciteit stilaan ontmanteld. Op X geeft de prof hoopvol nieuws: "Het onbeteugeld wiggelen van het achterwerk vermindert stress. Trauma stapelt zich namelijk op in de heupen." Wat zijn de oorzaken van de trending danspas bij witte mannen? De socioloog roept Overpoortgangsters op om deel te nemen aan zijn uitpluiswerk.

Het onderzoek peilt naar uw socio-economische achtergrond, persoonlijk moreel kompas en eetgewoonten. Deelnemers dienen een vragenlijst van vijftig stellingen te beantwoorden. Daarnaast wordt er een video van uw twerkskills verwacht. "Grondig werk vereist diepgaande analyse van de billenbeweging", aldus prof Barbé.

“
When in
doubt,
twerk it
out.”

Verbeelding is een onderschatte remedie

© Jonas Mayeur

Tegen 2030 is depressie volksziekte nummer één, voorspelt de WHO. Ook steeds meer jongeren kampen met mentale problemen. Kan kunst het mentale welzijn vergroten? Dat is exact wat NTGent onderzoekt. We creëren nieuwe rituelen, openen onze zalen voor therapeutische sessies en passen onze programmatie aan. Omdat verbeelding een onderschatte remedie is.